

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 61

12 listopada 2018

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2018/C 408/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1

Sąd

2018/C 408/02	Przydział sędziów do izb	2

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2018/C 408/03	Sprawa C-358/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative – Luksemburg) – UBS Europe SE, uprzednio UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin i inni (Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 2004/39/WE – Artykuł 54 ust. 1 i 3 – Zakres obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej spoczywającego na krajowych organach nadzoru finansowego – Decyzja stwierdzająca utratę nieposzlakowanej opinii zawodowej – Przypadki objęte prawem karnym – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 47 i 48 – Prawo do obrony – Dostęp do akt) . . .	5

2018/C 408/04	Sprawa C-438/16 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Francuska, IFP Énergies nouvelles [Odwołanie – Pomoc państwa – System pomocy wdrożony przez Francję – Nieograniczona gwarancja państwa, udzielona Institut français du pétrole (IFP) poprzez przyznanie mu statusu przedsiębiorstwa publicznego o charakterze przemysłowo-handlowym (EPIC) – Decyzja uznająca ten środek częściowo za niestanowiący pomocy państwa, a częściowo za stanowiący pomoc państwa zgodną z rynkiem wewnętrznym, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków – Pojęcie „systemu pomocy” – Domniemanie istnienia korzyści – Ciężar dowodu i standard dowodowy]	6

2018/C 408/05	Sprawa C-510/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Carrefour Hypermarchés SAS i in. / Ministre des Finances et des Comptes publics [Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Artykuł 108 ust. 3 TFUE – Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 – Zgłoszone systemy pomocy – Artykuł 4 – Zmiana pomocy istniejącej – Znaczny wzrost wpływów z podatków przeznaczonych na finansowanie systemów pomocy w stosunku do prognoz zgłoszonych Komisji Europejskiej – Próg 20 % pierwotnego budżetu]	7
2018/C 408/06	Sprawa C-546/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi – Hiszpania) – Montte SL / Musikene (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 267 TFUE – Właściwość Trybunału – Status organu odsyłającego jako sądu – Dyrektywa 2014/24/UE – Procedury udzielania zamówień publicznych – Procedura otwarta – Kryteria udzielenia zamówienia – Ocena techniczna – Minimalna liczba punktów – Ocena oparta na cenie)	7
2018/C 408/07	Sprawa C-594/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Enzo Buccioni / Banca d'Italia (Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 2013/36/UE – Artykuł 53 ust. 1 – Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej spoczywający na krajowych organach nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi – Instytucja kredytowa podlegająca przymusowej likwidacji – Ujawnienie poufnych informacji w ramach postępowań w sprawach cywilnych lub gospodarczych)	8
2018/C 408/08	Sprawa C-618/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – Rafał Prefeta / Secretary of State for Work and Pensions [Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Artykuł 45 TFUE – Akt o przystąpieniu z 2003 r. – Rozdział 2 załącznika XII – Możliwość wprowadzenia przez państwo członkowskie odstępstwa od art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 492/2011 oraz od art. 7 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE – Obywatel polski, który nie przepracował w przyjmującym państwie członkowskim okresu 12 miesięcy jako zarejestrowany pracownik]	9
2018/C 408/09	Sprawa C-685/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster – Niemcy) – EV / Finanzamt Lippstadt (Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 63 – 65 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Odliczenie zysku podlegającego opodatkowaniu – Udziały posiadane przez spółkę dominującą w spółce kapitałowej z zarządem i siedzibą w państwie trzecim – Dywidendy wypłacane na rzecz spółki dominującej – Możliwość odliczenia podatkowego podlegająca surowszym wymogom niż odliczenia zysku z udziałów posiadanych w spółce kapitałowej prawa krajowego niepodlegającej zwolnieniu z opodatkowania)	9
2018/C 408/10	Sprawa C-26/17 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. – Birkenstock Sales GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) [Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy przedstawiający motyw krzyżujących się falowanych linii – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter odróżniający – Motyw zdobniczy]	10
2018/C 408/11	Sprawa C-41/17: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Isabel González Castro / Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 92/85/EEG – Artykuły 4, 5 i 7 – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Pracownica karmiąca piersią – Praca nocna – Praca zmianowa wykonywana częściowo w godzinach nocnych – Ocena zagrożeń występujących na stanowisku pracy – Środki zapobiegawcze – Zakwestionowanie przez zainteresowaną pracownicę – Dyrektywa 2006/54/WE – Artykuł 19 – Równość traktowania – Dyskryminacja ze względu na płeć – Ciężar dowodu)	10

2018/C 408/12	Sprawa C-51/17: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla – Węgry) – OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt / Teréz Ilyés, Emil Kiss (Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Nieuczciwe warunki umowne – Dyrektywa 93/13/EWG – Zakres stosowania – Artykuł 1 ust. 2 – Obowiązujące przepisy ustawowe lub wykonawcze – Artykuł 3 ust. 1 – Pojęcie „warunków umowy, które nie były indywidualnie negocjowane” – Warunek wprowadzony do umowy po jej zawarciu w wyniku działania ustawodawcy krajowego – Artykuł 4 ust. 2 – Prosty i zrozumiały język, w jakim został wyrażony warunek – Artykuł 6 ust. 1 – Badanie z urzędu przez sąd krajowy nieuczciwego charakteru warunku umownego – Umowa kredytu denominowanego w walucie obcej zawarta między przedsiębiorcą a konsumentem)	11
2018/C 408/13	Sprawy połączone C-54/17 i C-55/17: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato / Wind Tre SpA, dawniej Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, dawniej Vodafone Omnitel NV (C-55/17) [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2005/29/WE – Nieuczciwe praktyki handlowe – Artykuł 3 ust. 4 – Zakres stosowania – Artykuły 5, 8 i 9 – Agresywne praktyki handlowe – Załącznik I pkt 29 – Agresywne praktyki handlowe w każdych okolicznościach – Niezamówiona dostawa – Dyrektywa 2002/21/WE – Dyrektywa 2002/22/WE – Usługi telekomunikacyjne – Sprzedaż kart SIM (Subscriber Identity Module – moduł identyfikacji abonenta) zawierających określone uprzednio zainstalowane i aktywowane usługi – Brak uprzedniego poinformowania konsumentów] .	12
2018/C 408/14	Sprawa C-68/17: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – IR / JQ (Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Równość traktowania – Działalność zawodowa prowadzona w kościołach lub innych organizacjach, których etyka jest oparta na religii lub przekonaniach – Wymagania zawodowe – Działanie w dobrej wierze i lojalność wobec etyki kościoła lub organizacji – Pojęcie – Odmienne traktowanie ze względu na religię lub przekonania – Zwolnienie pracownika wyznania katolickiego wykonującego funkcje kierownicze ze względu na drugie małżeństwo cywilne zawarte po rozwodzie)	13
2018/C 408/15	Sprawa C-69/17: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București – Rumunia) – Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, dawniej Gamesa Wind România SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili [Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Prawo do odliczenia – Nabycia dokonane przez podatnika uznanego za nieaktywnego przez organ podatkowy – Odmowa prawa do odliczenia – Zasady proporcjonalności i neutralności VAT]	14
2018/C 408/16	Sprawa C-98/17 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. – Koninklijke Philips NV, Philips France SAS / Komisja Europejska (Odwołanie – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek czipów do kart – Sieć kontaktów dwustronnych – Wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych – Ograniczenie konkurencji „ze względu na cel” – Jednolite i ciągłe naruszenie – Udział w naruszeniu i wiedza jednego z uczestników części kontaktów dwustronnych o innych kontaktach dwustronnych – Kontrola sądowa)	15
2018/C 408/17	Sprawa C-99/17 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. – Infineon Technologies AG / Komisja Europejska (Odwołanie – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek czipów do kart – Sieć kontaktów dwustronnych – Wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych – Podważenie autentyczności dowodów – Prawo do obrony – Ograniczenie konkurencji ze „względu na cel” – Jednolite i ciągłe naruszenie – Kontrola sądowa – Nieograniczone prawo orzekania – Zakres – Obliczanie kwoty grzywny)	15

2018/C 408/18	Sprawa C-109/17: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena – Hiszpania) – Bankia SA / Juan Carlos Mari Merino, Juan Pérez Gavilán, María Concepción Mari Merino (Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2005/29/WE – Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów – Umowy kredytu hipotecznego – Postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką – Ponowne oszacowanie wartości nieruchomości przed jej sprzedażą w drodze licytacji – Ważność tytułu egzekucyjnego – Artykuł 11 – Odpowiednie i skuteczne środki zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych – Obowiązujący sąd krajowy zakaz badania, czy doszło do nieuczciwych praktyk handlowych – Brak możliwości zawieszenia postępowania w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką – Artykuły 2 i 10 – Kodeks dobrych praktyk bankowych – Brak prawnie wiążącego charakteru tego kodeksu)	16
2018/C 408/19	Sprawa C-114/17 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2018 r. – Królestwo Hiszpanii / Komisja Europejska [Odwołanie – Pomoc państwa – Telewizja cyfrowa – Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (wspólnota autonomiczna Kastylia-La Mancha, Hiszpania) – Subwencje na rzecz operatorów platform cyfrowej telewizji naziemnej – Decyzja uznająca środki pomocowe za częściowo niezgodne z rynkiem wewnętrznym – Pojęcie „pomocy państwa” – Korzyść – Usługa w ogólnym interesie gospodarczym – Definicja – Zakres uznania państw członkowskich]	17
2018/C 408/20	Sprawa C-137/17: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – postępowanie karne przeciwko Van Gennip BVBA, Antoniusowi Johannesowi Marii ten Velde, Original BVBA, Antoniusowi Corneliusowi Ignatiusowi Marii van der Schootowi (Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywy 2006/123/WE, 2007/23/WE i 2013/29/UE – Wprowadzanie do obrotu wyrobów pirotechnicznych – Swobodny przepływ wyrobów pirotechnicznych spełniających wymogi tych dyrektyw – Uregulowanie krajowe przewidujące ograniczenia składowania i sprzedaży rzeczonych wyrobów – Sankcje karne – System podwójnego zezwolenia – Dyrektywa 98/34/WE – Pojęcie „przepisu technicznego”)	17
2018/C 408/21	Sprawa C-172/17 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias / Komisja Europejska [Odwołanie – Klauzule arbitrażowe – Umowa Pocemon zawarta w ramach siódmego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) – Koszty kwalifikowalne – Decyzja Komisji Europejskiej – Obowiązek zwrotu wypłaconych kwot – Żądanie wzajemne]	18
2018/C 408/22	Sprawa C-173/17 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias / Komisja Europejska [Odwołanie – Klauzule arbitrażowe – Umowa Doc@Hand zawarta w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2002–2006) – Koszty kwalifikowalne – Decyzja Komisji Europejskiej – Obowiązek zwrotu wypłaconych kwot – Żądanie wzajemne]	19
2018/C 408/23	Sprawa C-175/17: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – X / Belastingdienst/ Toeslagen [Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w zakresie azylu i ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2005/85/WE – Artykuł 39 – Dyrektywa 2008/115/WE – Artykuł 13 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 18, art. 19 ust. 2 i art. 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Zasada non-refoulement – Decyzja o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i o zobowiązaniu do powrotu – Uregulowanie krajowe przewidujące drugą instancję sądową – Skutek zawieszający z mocy prawa nadany wyłącznie środkowi zaskarżenia wniesionemu do sądu pierwszej instancji]	19
2018/C 408/24	Sprawa C-176/17: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polska) – Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej / Mariusz Wawrzosek (Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13 WE – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Dyrektywa 2008/48 WE – Postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty na podstawie weksła własnego, który zabezpiecza zobowiązania wynikające z umowy kredytu konsumenckiego)	20

2018/C 408/25	Sprawa C-180/17: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – X, Y/ Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie [Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w zakresie azylu i ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 – Dyrektywa 2008/115/WE – Artykuł 13 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 18, art. 19 ust. 2 i art. 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Zasada non-refoulement – Decyzja o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i o zobowiązaniu do powrotu – Uregulowanie krajowe przewidujące drugą instancję sądową – Skutek zawieszający z mocy prawa nadany wyłącznie środkowi zaskarżenia wniesionemu do sądu pierwszej instancji]	21
2018/C 408/26	Sprawa C-214/17: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Alexander Mölk/ Valentina Mölk (Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Protokół haski o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych – Artykuł 4 ust. 3 – Żądanie ustalenia świadczenia alimentacyjnego wniesione przez wierzyciela alimentacyjnego przed właściwym organem państwa miejsca zwykłego pobytu dłużnika – Prawomocne orzeczenie – Późniejsze żądanie wniesione przez dłużnika przed tym samym organem, mające na celu obniżenie wysokości ustalonego świadczenia alimentacyjnego – Stawienictwo wierzyciela – Ustalenie prawa właściwego)	21
2018/C 408/27	Sprawa C-287/17: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Českých Budějovicích – Republika Czeska) – Česká pojišťovna a.s./ WCZ, spol. s r.o. (Odesłanie prejudycjalne – Prawo spółek – Zwalczenie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Dyrektywa 2011/7/UE – Artykuł 6 ust. 1 i 3 – Zwrot kosztów odzyskiwania wierzytelności – Koszty wynikające z wezwań kierowanych z powodu opóźnień w płatnościach dłużnika)	22
2018/C 408/28	Sprawa C-304/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Helga Löber/ Barclays Bank plc [Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych – Jurysdykcja szczególna – Artykuł 5 pkt 3 – Jurysdykcja w przypadku odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego – Miejsce, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę – Konsument zamieszkały w jednym państwie członkowskim, który kupił za pośrednictwem banku z siedzibą w tym samym państwie członkowskim papiery wartościowe wyemitowane przez bank mający siedzibę w innym państwie członkowskim – Jurysdykcja do rozpoznania powództwa wytoczonego przez konsumenta z tytułu odpowiedzialności deliktowej rzeczonoego banku]	23
2018/C 408/29	Sprawa C-312/17: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamm – Niemcy) – Surjit Singh Bedi/ Bundesrepublik Deutschland; Bundesrepublik Deutschland in Prozessstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland (Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy – Artykuł 2 ust. 2 – Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność – Układ zbiorowy w sprawie zabezpieczenia społecznego – Zasiłek pomostowy wypłacany byłym pracownikom cywilnym sprzymierzonych sił zbrojnych w Niemczech – Ustanie wypłaty tego zasiłku z chwilą spełnienia przez zainteresowanego warunków nabycia prawa do wcześniejszej emerytury dla osób niepełnosprawnych z ustawowego systemu ubezpieczenia emerytalnego)	23
2018/C 408/30	Sprawa C-332/17: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – Starman AS/ Tarbijakaitseamet (Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Artykuł 21 – Umowy zawierane z konsumentami – Komunikowanie się za pomocą telefonu – Praktyka podmiotu świadczącego usługi telefoniczne polegająca na proponowaniu klientom, którzy zawarli już z tym podmiotem umowę, skróconego numeru obsługi serwisowej podlegającego wyższej taryfie niż taryfa podstawowa)	24
2018/C 408/31	Sprawa C-343/17: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Fremoluc NV/ Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) i in. (Odesłanie prejudycjalne – Swobody podstawowe – Artykuły 21, 45, 49 i 63 TFUE – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuły 22 i 24 – Przysługujące agencji publicznej prawo pierwokupu dotyczące gruntów znajdujących się na jej terytorialnym obszarze działania i związane z budową mieszkań socjalnych – Mieszkania przyznawane w drodze pierwszeństwa osobom prywatnym wykazującym „silną więź społeczną, gospodarczą, społeczno-kulturową” z częścią terytorium odpowiadającą wspomnianemu terytorialnemu obszarowi działania – Sytuacja, w której wszystkie okoliczności ograniczają się do jednego państwa członkowskiego – Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)	25

2018/C 408/32	Sprawa C-369/17: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Shajin Ahmed / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Granice, azyl i imigracja – Status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2011/95/UE – Artykuł 17 – Wykluczenie z możliwości otrzymania ochrony uzupełniającej – Podstawy – Skazanie za poważne przestępstwo – Określenie powagi przestępstwa na podstawie kary grożącej za jego popełnienie zgodnie z prawem krajowym – Dopuszczalność – Konieczność indywidualnej oceny)	25
2018/C 408/33	Sprawa C-372/17: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland – Nederlandy) – Vision Research Europe BV/ Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond [Odesłanie prejudycjalne – Wspólna taryfa celna – Pozycje taryfowe – Klasyfikacja towarów – Kamera wyposażona w pamięć nietrwałą, w związku z czym przy wyłączeniu kamery lub wykonywaniu nowych zdjęć dochodzi do utraty wcześniej zarejestrowanych zdjęć – Nomenklatura scalona – Podpozycje 8525 80 19 i 8525 80 30 – Uwagi wyjaśniające – Wykładnia – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 113/2014 – Wykładnia – Ważność]	26
2018/C 408/34	Sprawa C-373/17 P: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 września 2018 r. – Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Agria Beteiligungsgesellschaft mbH, Star Agro Analyse und Handels GmbH / Komisja Europejska (Odwolanie – Konkurencja – Odrzucenie skargi przez Komisję Europejską – Brak interesu Unii Europejskiej)	27
2018/C 408/35	Sprawa C-448/17: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – EOS KSI Slovensko s.r.o./ Ján Danko, Margita Danková (Odesłanie prejudycjalne – Umowy zawierane z konsumentami – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki umowne – Artykuł 4 ust. 2 i art. 5 – Obowiązek wyrażenia warunków umownych prostym i zrozumiałym językiem – Artykuł 7 – Wszczynianie postępowań sądowych przez osoby lub organizacje mające uzasadniony interes w ochronie konsumentów przeciwko stosowaniu nieuczciwych warunków umownych – Uregulowanie krajowe uzależniające możliwość przystąpienia przez stowarzyszenie ochrony konsumentów do postępowania w charakterze interwenienta od zgody konsumenta – Kredyt konsumencki – Dyrektywa 87/102/EWG – Artykuł 4 ust. 2 – Obowiązek podania w umowie sporządzonej na piśmie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania – Umowa zawierająca jedynie równanie matematyczne stanowiące wzór na obliczenie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, przy braku danych niezbędnych do przeprowadzenia tego obliczenia)	27
2018/C 408/36	Sprawa C-466/17: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trento – Włochy) – Chiara Motter / Provincia autonoma di Trento (Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Sektor publiczny – Nauczyciele szkół średnich – Włączenie pracowników zatrudnionych na czas określony do korpusu służby cywilnej w drodze procedury naboru na podstawie kwalifikacji – Ustalenie stażu pracy – Zaliczenie tylko części okresów służby odbywanej w ramach umów o pracę na czas określony)	28
2018/C 408/37	Sprawa C-513/17: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Köln – Niemcy) – Postępowanie wszczęte przez Josefa Baumgartnera [Odesłanie prejudycjalne – Transport – Transport drogowy – Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 – Artykuł 19 ust. 2 akapit pierwszy – Kara administracyjna w związku z naruszeniem popełnionym na terytorium państwa członkowskiego siedziby przedsiębiorstwa, nałożona przez właściwe organy innego państwa członkowskiego, w którym stwierdzono to naruszenie]	29
2018/C 408/38	Sprawa C-518/17: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Stefan Rudigier / Salzburger Verkehrsverbund GmbH [Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Usługi publiczne w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego – Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007: – Artykuł 5 ust. 1 – Udzielanie zamówień na świadczenie usług publicznych – Artykuł 7 ust. 2 – Obowiązek publikacji określonych informacji najpóźniej rok przed wszczęciem postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – Konsekwencje braku ogłoszenia – Unieważnienie przetargu – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 27 ust. 1 – Artykuł 47 ust. 1 – Dyrektywa 2014/25/UE – Artykuł 45 ust. 1 – Artykuł 66 ust. 1 – Ogłoszenie o zamówieniu]	30

2018/C 408/39	Sprawa C-555/17: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – 2M-Locatel A/S/ Skatteministeriet (Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 – Unia celna i Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja taryfowa – Nomenklatura scalona – Podpozycje 8528 71 13 i 8528 71 90 – Urządzenie umożliwiające odbieranie, dekodowanie i przetwarzanie sygnałów telewizyjnych transmitowanych na żywo przez Internet)	30
2018/C 408/40	Sprawa C-601/17: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Dirk Harms i in./ Vueling Airlines SA [Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 8 ust. 1 – Zwrot ceny biletu w przypadku odwołania lotu – Prowizja pobrana przez osobę działającą w charakterze pośrednika między pasażerem a przewoźnikiem lotniczym przy zakupie biletu – Włączenie]	31
2018/C 408/41	Sprawa C-310/18 PPU: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko Emilowi Milewowi [Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Domniemanie niewinności – Publiczne wypowiedzi o winie – Środki prawne – Postępowanie w sprawie kontroli zgodności z prawem tymczasowego aresztowania]	32
2018/C 408/42	Sprawy połączone C-325/18 PPU i C-375/18 PPU: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 września 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Irlandia) – Hampshire County Council/ C.E., N.E. (Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Uprowadzenie dziecka za granicę – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 11 – Wniosek o powrót – Konwencja haska z dnia 25 października 1980 r. – Wniosek o stwierdzenie wykonalności – Środek odwoławczy – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Termin złożenia odwołania – Postanowienie w sprawie stwierdzenia wykonalności – Wykonanie przed doręczeniem postanowienia)	32
2018/C 408/43	Sprawa C-327/18 PPU: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court – Irlandia) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych przeciwko R O (Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Podstawy odmowy wykonania – Artykuł 50 TUE – Nakaz wydany przez organy sądowe państwa członkowskiego, które wszczęło procedurę wystąpienia z Unii Europejskiej – Brak pewności co do systemu prawnego mającego zastosowanie w stosunkach pomiędzy tym państwem a Unią w konsekwencji wystąpienia)	33
2018/C 408/44	Sprawa C-241/17 P: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 września 2018 r. – Holistic Innovation Institute, SLU/ Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych [Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Projekty finansowane przez Unię Europejską w dziedzinie badań – Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego (2007-2013) – Projekty Inachus i ZONeSEC – Decyzja w sprawie odmowy uczestnictwa skarżącego – Skarga o stwierdzenie nieważności oraz odpowiedzialności]	34
2018/C 408/45	Sprawa C-539/17 P: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. – Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon/ Komisja Europejska [Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) – Umowa o udzielenie dotacji – Koszty niekwalifikowalne – Decyzja w sprawie odzyskania środków przez Komisję Europejską – Skarga beneficjenta przed Sądem Unii Europejskiej na podstawie art. 272 TFUE – Odwołanie oczywiście bezzasadne]	35

2018/C 408/46	Sprawa C-23/18 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 7 listopada 2017 r. w sprawie T-363/17, Ccc Event Management GmbH/ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 10 stycznia 2018 r. przez Ccc Event Management GmbH	35
2018/C 408/47	Sprawa C-411/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 25 kwietnia 2018 r. w sprawie T-213/17, Romantik Hotels & Restaurants AG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 21 czerwca 2018 r. przez Romantik Hotels & Restaurants AG	36
2018/C 408/48	Sprawa C-448/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 9 lipca 2018 r. – WA / Münchener Hypothekenbank eG	36
2018/C 408/49	Sprawa C-466/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgerichts Linz (Austria) w dniu 17 lipca 2018 r. – DS / Porsche Inter Auto GmbH & Co KG . .	36
2018/C 408/50	Sprawa C-514/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 7 czerwca 2018 r. w sprawie T-72/17, Gabriele Schmid/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 6 sierpnia 2018 r. przez Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark	37
2018/C 408/51	Sprawa C-516/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 6 sierpnia 2018 r. – QE / Sun Express Deutschland GmbH	38
2018/C 408/52	Sprawa C-520/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 2 sierpnia 2018 r. – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX / Conseil des ministres	39
2018/C 408/53	Sprawa C-523/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional (Hiszpania) w dniu 8 sierpnia 2018 r. – Engie Cartagena S.L. / Ministerio para la Transición Ecológica (dawniej Ministerio de Industria, Energía y Turismo)	40
2018/C 408/54	Sprawa C-540/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 19 czerwca 2018 r. w sprawie T-408/16, HX / Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 17 sierpnia 2018 r. przez HX	41
2018/C 408/55	Sprawa C-562/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'instance de Sens (Francja) w dniu 30 sierpnia 2018 r. – X	42
2018/C 408/56	Sprawa C-575/18 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2018 r. w sprawie T-147/15, Republika Czeska / Komisja, wniesione w dniu 13 września 2018 r. przez Republikę Czeską	43
2018/C 408/57	Sprawa C-611/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 12 lipca 2018 r. w sprawie T-455/14, Pirelli & C. / Komisja, wniesione w dniu 21 września 2018 r. przez Pirelli & C. SpA	43
Sąd		
2018/C 408/58	Sprawa T-10/16: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – GABO:mi/Komisja [Klauzula arbitrażowa – Szósty i siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2002-2006 i 2007-2013) – Pisma w sprawie zwrotu części przyznanych subwencji – Nota obciążeniowa – Potrącenie wierzytelności – Dostosowanie skargi – Dopuszczalność – Kwalifikowalność wydatków – Fundusze przetrzymywane na rachunku powierniczym – Obowiązek wpisy kosztów w ksiąg rachunkowych wykonawcy – Zgodność z zasadami księgowości stosowanych w państwie, w którym wykonawca ma siedzibę – Bezpieczeństwo prawne – Uzasadnione oczekiwania – Skuteczne zarządzanie – Przejrzystość – Prawo do bycia wysłuchanym – Proporcjonalność]	46
2018/C 408/59	Sprawa T-260/16: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Szwecja / Komisja (EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Pomoc bezpośrednia niezwiązana z wielkością produkcji – Kontrole na miejscu – Teledetekcja – Ocena czynników ryzyka – Środki zaradcze, które powinno podjąć dane państwo członkowskie – Oszacowanie szkody finansowej – Proporcjonalność)	47

2018/C 408/60	Sprawa T-33/17: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Amicus Therapeutics UK i Amicus Therapeutics/EMA [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty znajdujące się w posiadaniu EMA zawierające informacje przedłożone przez skarżące w ramach wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Galafold – Decyzja w sprawie przyznania osobie trzeciej dostęp do dokumentu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych – Brak ogólnego domniemania poufności]	48
2018/C 408/61	Sprawa T-123/17: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2018 r. – Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte/ ACER (Energia – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Oddalenie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta – Interes bezpośredni i aktualny po zakończeniu postępowania – Obowiązek uzasadniania – Prawo do bycia wysłuchanym)	48
2018/C 408/62	Sprawa T-146/17: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2018 r. – Mondy / ACER (Energia – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Oddalenie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta – Interes bezpośredni i aktualny po zakończeniu postępowania – Prawo do bycia wysłuchanym)	49
2018/C 408/63	Sprawa T-180/17: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – EM Research Organization / EUIPO – Christoph Fischer i in. (EM) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy EM – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowody przedstawione po raz pierwszy przed Sądem}	50
2018/C 408/64	Sprawa T-182/17: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Novartis / EUIPO – Chiesi Farmaceutici (AKANTO) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego AKANTO – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy KANTOS – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	50
2018/C 408/65	Sprawa T-233/17: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Portugalia / Komisja (EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Portugalię – Płatności bezpośrednie – Program POSEI – Przekroczenie pułapów – Opóźnienia w płatnościach – Artykuł 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 885/2006 – Podwójna korekta finansowa – Prawo do obrony – Proporcjonalność)	51
2018/C 408/66	Sprawa T-238/17: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Gugler / EUIPO – Gugler France (GUGLER) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy GUGLER – Wcześniejsza krajowa firma Gugler France – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd}	52
2018/C 408/67	Sprawa T-328/17: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BBQLOUMI – Wcześniejszy słowny wspólny unijny znak towarowy HALLOUMI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	52
2018/C 408/68	Sprawa T-384/17: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Cypr / EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BBQLOUMI – Wcześniejszy słowny znak certyfikujący Zjednoczonego Królestwa HALLOUMI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	53

2018/C 408/69	Sprawa T-457/18: Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – MedisanaEUIPO (happy life) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego happy life – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	54
2018/C 408/70	Sprawa T-488/17: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2018 r. – Ghost – Corporate Management / EUIPO (Dry Zone) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Dry Zone – Termin do wniesienia skargi – Przekroczenie terminu – Niedopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej – Artykuł 60 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 68 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej – Obowiązek rzetelności i staranności – Uzasadnione oczekiwania}	54
2018/C 408/71	Sprawa T-668/17: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2018 r. – Maico Holding / EUIPO – Eico (Eico) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Eico – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy MAICO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	55
2018/C 408/72	Sprawa T-528/18: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2018 r. – XI / Komisja	55
2018/C 408/73	Sprawa T-530/18: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2018 r. – Rumunia / Komisja	56
2018/C 408/74	Sprawa T-541/18: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2018 r. – Changmao Biochemical Engineering / Komisja	57
2018/C 408/75	Sprawa T-558/18: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2018 r. – Lupu / EUIPO – Et Djili Soy Dzhangir Ibryam (Djili DS)	58
2018/C 408/76	Sprawa T-563/18: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2018 r. – YP / Komisja	59
2018/C 408/77	Sprawa T-570/18: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2018 r. – YQ / Komisja	60
2018/C 408/78	Sprawa T-571/18: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2018 r. – YR / Komisja	60
2018/C 408/79	Sprawa T-572/18: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2018 r. – YS / Komisja	61
2018/C 408/80	Sprawa T-573/18: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2018 r. – Hickies / EUIPO (Kształt sznurowadła do butów)	62
2018/C 408/81	Sprawa T-581/18: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2018 r. – ND (*) i OE (*) / Komisja	62

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2018/C 408/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 392 z 29.10.2018.

Dz.U. C 381 z 22.10.2018.

Dz.U. C 373 z 15.10.2018.

Dz.U. C 364 z 8.10.2018.

Dz.U. C 352 z 1.10.2018.

Dz.U. C 341 z 24.9.2018.

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Przydział sędziów do izb

(2018/C 408/02)

W dniu 11 października 2018 r. zgromadzenie plenarne Sądu, w następstwie ustąpienia ze stanowiska przez P.G. Xuereba, na wniosek Prezesa złożony na podstawie art. 13 § 2 regulaminu postępowania, podjęło decyzję o zmianie decyzji w sprawie przydziału sędziów do izb z dnia 21 września 2016 r. ⁽¹⁾, zmienionej decyzjami z dnia 8 czerwca 2017 r. ⁽²⁾ i z dnia 4 października 2017 r. ⁽³⁾, na okres od 11 października 2018 r. do 31 sierpnia 2019 r. i o dokonaniu następującego przydziału sędziów do izb:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby, V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen i M. Öberg, sędziowie.

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby;

a) P. Nihoul i J. Svenningsen, sędziowie;

b) V. Valančius i M. Öberg, sędziowie.

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

M. Prek, prezes izby, E. Buttigieg, F. Schalin, B. Berke i M.J. Costeira, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

M. Prek, prezes izby;

a) F. Schalin i M.J. Costeira, sędziowie;

b) E. Buttigieg i B. Berke, sędziowie.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Frimodt Nielsen, prezes izby, V. Kreuschitz, I.S. Forrester, N. Półtorak i E. Perillo, sędziowie.

Trzecia izba, w składzie trzech sędziów:

S. Frimodt Nielsen, prezes izby;

a) I.S. Forrester i E. Perillo, sędziowie;

b) V. Kreuschitz i N. Półtorak, sędziowie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 382 z 13.11.2017, s. 2.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i I. Reine, sędziowie.

Czwarta izba, w składzie trzech sędziów:

H. Kanninen, prezes izby;

- a) J. Schwarcz i C. Iliopoulos, sędziowie;
- b) L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i I. Reine, sędziowie.

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

D. Gratsias, prezes izby, I. Labucka, S. Papasavvas, A. Dittrich i I. Ulloa Rubio, sędziowie.

Piąta izba, w składzie trzech sędziów:

D. Gratsias, prezes izby;

- a) I. Labucka i A. Dittrich, sędziowie;
- b) I. Labucka i I. Ulloa Rubio, sędziowie;
- c) A. Dittrich i I. Ulloa Rubio, sędziowie.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

G. Berardis, prezes izby, S. Papasavvas, D. Spielmann, Z. Csehi i O. Spineanu-Matei, sędziowie.

Szósta izba, w składzie trzech sędziów:

G. Berardis, prezes izby;

- a) S. Papasavvas i O. Spineanu-Matei, sędziowie;
- b) D. Spielmann i Z. Csehi, sędziowie.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby, E. Bieliūnas, A. Marcoulli, J. Passer i A. Kornezov, sędziowie.

Siódma izba, w składzie trzech sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby;

- a) E. Bieliūnas i A. Kornezov, sędziowie;
- b) E. Bieliūnas i A. Marcoulli, sędziowie;
- c) A. Marcoulli i A. Kornezov, sędziowie.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Collins, prezes izby, M. Kancheva, R. Barents, J. Passer i G. De Baere, sędziowie.

Ósma izba, w składzie trzech sędziów:

A. Collins, prezes izby;

- a) R. Barents i J. Passer, sędziowie;
- b) M. Kancheva i G. De Baere, sędziowie.

Dziewiąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby, L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk i C. Mac Eochaidh, sędziowie.

Dziewiąta izba, w składzie trzech sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby;

a) L. Madise i R. da Silva Passos, sędziowie;

b) K. Kowalik-Bańczyk i C. Mac Eochaidh, sędziowie.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative – Luksemburg) – UBS Europe SE, uprzednio UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin i inni

(Sprawa C-358/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 2004/39/WE – Artykuł 54 ust. 1 i 3 – Zakres obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej spoczywającego na krajowych organach nadzoru finansowego – Decyzja stwierdzająca utratę nieposzlakowanej opinii zawodowej – Przypadki objęte prawem karnym – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 47 i 48 – Prawo do obrony – Dostęp do akt)

(2018/C 408/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UBS Europe SE, uprzednio UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin i inni

przy udziale: DV, EU, Commission de surveillance du secteur financier (CSSF), Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Sentencja

Artykuł 54 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywy Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG należy interpretować w ten sposób, że:

- znajdujące się w ustępach 1 i 3 tego artykułu wyrażenie „przypadki objęte prawem karnym” nie obejmuje sytuacji, w której władze wyznaczone przez państwa członkowskie do wypełniania funkcji określonych tą dyrektywą przyjmują środek, taki jak środek rozpatrywany w postępowaniu głównym, polegający na zabronieniu danej osobie wykonywania w nadzorowanym przedsiębiorstwie funkcji zarządczych lub innych funkcji, których wykonywanie jest uzależnione od uzyskania zezwolenia, wraz z nakazem złożenia rezygnacji z wszystkich pełnionych przez nią funkcji w możliwie najkrótszym terminie, ze względu na to, że osoba ta nie spełnia już przewidzianych w art. 9 owej dyrektywy wymogów w zakresie nieposzlakowanej opinii zawodowej, który to środek należy do środków, jakie właściwe władze muszą przyjąć w ramach wykonywania kompetencji przyznanych im na podstawie przepisów tytułu II tej samej dyrektywy. Otóż rzeczonny przepis, przewidując, że w takich przypadkach można wyjątkowo odejść od obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, dotyczy przekazania lub wykorzystania poufnych informacji do celów postępowań oraz sankcji, odpowiednio, prowadzonych lub nałożonych zgodnie z krajowym prawem karnym;

- przewidziany w ustępie 1 wskazanego artykułu obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej w związku z art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej musi być zagwarantowany i stosowany w taki sposób, by dało się go pogodzić z poszanowaniem prawa do obrony. W konsekwencji w przypadku gdy właściwe władze powołują się na omawiany obowiązek w celu odmówienia udostępnienia informacji będących w ich posiadaniu, które to informacje nie znajdują się w aktach sprawy dotyczących osoby wobec której został wydany akt dla niej niekorzystny, do właściwego sądu krajowego należy zbadanie, czy informacje te mają bezpośredni związek z wysuniętymi przeciw tej osobie zarzutami, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej do sądu tego należy – przed podjęciem decyzji co do udostępnienia żądanych informacji – wyważenie interesu danej osoby do dysponowania informacjami niezbędnymi do wykonywania w pełni jej prawa do obrony z interesami związanymi z utrzymaniem poufności informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.

(¹) Dz.U. C 335 z 12.9.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Francuska, IFP Énergies nouvelles

(Sprawa C-438/16 P) (¹)

[Odwołanie – Pomoc państwa – System pomocy wdrożony przez Francję – Nieograniczona gwarancja państwa, udzielona Institut français du pétrole (IFP) poprzez przyznanie mu statusu przedsiębiorstwa publicznego o charakterze przemysłowo-handlowym (EPIC) – Decyzja uznająca ten środek częściowo za niestanowiący pomocy państwa, a częściowo za stanowiący pomoc państwa zgodną z rynkiem wewnętrznym, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków – Pojęcie „systemu pomocy” – Domniemanie istnienia korzyści – Ciężar dowodu i standard dowodowy]

(2018/C 408/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas i J. Bousin, pełnomocnicy), IFP Énergies nouvelles (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i E. Lagathu, avocats)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 maja 2016 r., Francja i IFP Énergies nouvelles/Komisja (T-479/11 i T-157/12, EU:T:2016:320), zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd stwierdził w nim nieważność art. 1 ust. 3–5 oraz art. 2–12 decyzji Komisji 2012/26/UE z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 35/08 (ex NN 11/2008) przyznanej przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa publicznego Institut français du pétrole.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Carrefour Hypermarchés SAS i in. /
Ministre des Finances et des Comptes publics**

(Sprawa C-510/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Artykuł 108 ust. 3 TFUE – Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 – Zgłoszone systemy pomocy – Artykuł 4 – Zmiana pomocy istniejącej – Znaczny wzrost wpływów z podatków przeznaczonych na finansowanie systemów pomocy w stosunku do prognoz zgłoszonych Komisji Europejskiej – Próg 20 % pierwotnego budżetu]

(2018/C 408/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Carrefour Hypermarchés SAS, Fnac Paris, Fnac Direct, Relais Fnac, Codirep, Fnac Périphérie

Strona pozwana: Ministre des Finances et des Comptes publics

Sentencja

Wzrost wpływów z podatków finansujących kilka zatwierdzonych systemów pomocy w porównaniu z prognozami zgłoszonymi Komisji Europejskiej, taki jak wzrost rozpatrywany w postępowaniu głównym, stanowi zmianę pomocy istniejącej w rozumieniu art. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [108 TFUE] i art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 659/1999 w związku z art. 108 ust. 3 TFUE, chyba że ów wzrost nie przekracza progu 20 % przewidzianego w art. 4 ust. 1 zdanie drugie tego ostatniego rozporządzenia.

Oceny tego progu należy dokonać – w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym – na podstawie dochodów przeznaczonych na odnośne systemy pomocy, a nie na podstawie faktycznie przyznanej pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi – Hiszpania) – Montte SL / Musikene

(Sprawa C-546/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 267 TFUE – Właściwość Trybunału – Status organu odsyłającego jako sądu – Dyrektywa 2014/24/UE – Procedury udzielania zamówień publicznych – Procedura otwarta – Kryteria udzielenia zamówienia – Ocena techniczna – Minimalna liczba punktów – Ocena oparta na cenie)

(2018/C 408/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Montte SL

Strona przeciwna: Musikene

Sentencja

- 1) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego, takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które pozwalają instytucji zamawiającej na ustanowienie w specyfikacji dotyczącej zamówienia udzielanego w trybie procedury otwartej minimalnych wymagań co do oceny technicznej, co powoduje, że złożone oferty, które nie osiągną ustalonej uprzednio minimalnej liczby punktów po zakończeniu tej oceny, są wykluczane z dalszej oceny opartej zarówno na kryteriach technicznych, jak i na cenie.
- 2) Artykuł 66 dyrektywy 2014/24 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które pozwalają instytucji zamawiającej na ustanowienie w specyfikacji dotyczącej zamówienia udzielanego w trybie procedury otwartej minimalnych wymagań co do oceny technicznej, co powoduje, że złożone oferty, które nie osiągną ustalonej uprzednio minimalnej liczby punktów po zakończeniu tej oceny, są wykluczane z kolejnych etapów udzielania zamówienia i to niezależnie od tego, ilu oferentów pozostało.

(¹) Dz.U. C 22 z 23.1.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Enzo Buccioni / Banca d'Italia

(Sprawa C-594/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 2013/36/UE – Artykuł 53 ust. 1 – Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej spoczywający na krajowych organach nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi – Instytucja kredytowa podlegająca przymusowej likwidacji – Ujawnienie poufnych informacji w ramach postępowań w sprawach cywilnych lub gospodarczych)

(2018/C 408/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Enzo Buccioni

Strona przeciwna: Banca d'Italia

przy udziale: Banca Network Investimenti SpA, w likwidacji

Sentencja

Artykuł 53 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby właściwe organy państw członkowskich ujawniły poufne informacje osobie, która o to wnosi, aby móc wszcząć postępowanie w sprawie cywilnej lub gospodarczej zmierzające do ochrony interesów majątkowych, które zostały naruszone w następstwie przymusowej likwidacji instytucji kredytowej. Wniosek o ujawnienie musi jednak dotyczyć informacji, względem których wnioskodawca przedstawia precyzyjne i spójne dowody sugerujące w sposób wiarygodny, że informacje te mają znaczenie do celów postępowania w sprawie cywilnej lub gospodarczej, którego przedmiot musi zostać dokładnie określony przez wnioskodawcę i poza którym to postępowaniem odnośne informacje nie mogą być wykorzystywane. Do właściwych organów i sądów należy – przed ujawnieniem każdej z żądanych poufnych informacji – wyważenie interesu wnioskodawcy w dysponowaniu danymi informacjami z interesami związanymi z utrzymaniem poufności informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.

(¹) Dz.U. C 63 z 27.2.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – Rafał Prefeta / Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-618/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Artykuł 45 TFUE – Akt o przystąpieniu z 2003 r. – Rozdział 2 załącznika XII – Możliwość wprowadzenia przez państwo członkowskie odstępstwa od art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 492/2011 oraz od art. 7 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE – Obywatel polski, który nie przepracował w przyjmującym państwie członkowskim okresu 12 miesięcy jako zarejestrowany pracownik]

(2018/C 408/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rafał Prefeta

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Sentencja

Rozdział 2 załącznika XII do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w okresie przejściowym przewidzianym w tym akcie zezwalał on Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej na wyłączenie z zakresu zastosowania art. 7 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG obywatela polskiego, takiego jak R. Prefeta, który nie spełniał przewidzianego w ustawodawstwie krajowym warunku przepracowania nieprzerwanego okresu 12 miesięcy w charakterze pracownika zarejestrowanego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster – Niemcy) – EV / Finanzamt Lippstadt

(Sprawa C-685/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 63 – 65 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Odliczenie zysku podlegającego opodatkowaniu – Udziały posiadane przez spółkę dominującą w spółce kapitałowej z zarządem i siedzibą w państwie trzecim – Dywidendy wypłacane na rzecz spółki dominującej – Możliwość odliczenia podatkowego podlegająca surowszym wymogom niż odliczenia zysku z udziałów posiadanych w spółce kapitałowej prawa krajowego niepodlegającej zwolnieniu z opodatkowania)

(2018/C 408/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EV

Strona przeciwna: Finanzamt Lippstadt

Sentencja

Artykuły 63–65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które uzależniają odliczenie zysków z udziałów posiadanych w spółce kapitałowej z zarządem i siedzibą w państwie trzecim od spełnienia bardziej rygorystycznych warunków niż w przypadku odliczenia zysków z udziałów posiadanych w spółce kapitałowej prawa krajowego niepodlegającej zwolnieniu z opodatkowania.

(¹) Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. – Birkenstock Sales GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

(Sprawa C-26/17 P) (¹)

[Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy przedstawiający motyw krzyżujących się falowanych linii – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter odróżniający – Motyw zdobniczy]

(2018/C 408/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Birkenstock Sales GmbH (przedstawiciele: C. Menebröcker i V. Töbelmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) Birkenstock Sales GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 151 z 15.5.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Isabel González Castro / Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-41/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 92/85/EWG – Artykuły 4, 5 i 7 – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Pracownica karmiąca piersią – Praca nocna – Praca zmianowa wykonywana częściowo w godzinach nocnych – Ocena zagrożeń występujących na stanowisku pracy – Środki zapobiegawcze – Zakwestionowanie przez zainteresowaną pracownicę – Dyrektywa 2006/54/WE – Artykuł 19 – Równość traktowania – Dyskryminacja ze względu na płeć – Ciężar dowodu)

(2018/C 408/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Isabel González Castro

Strona pozwana: Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Sentencja

- 1) Wykładni art. 7 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią należy dokonywać w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której zainteresowana pracownica wykonuje pracę zmianową, w ramach której wyłącznie część swoich obowiązków wykonuje w porze nocnej.
- 2) Wykładni art. 19 ust. 1 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przeredagowana) należy dokonywać w ten sposób, że ma on zastosowanie do sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której pracownica, której odmówiono wydania zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego istnienie zagrożenia dla karmienia piersią występującego na jej stanowisku pracy, a w konsekwencji świadczenia pieniężnego z tytułu ryzyka w okresie karmienia piersią, kwestionuje przed sądem krajowym lub innym właściwym organem danego państwa członkowskiego ocenę zagrożeń występujących na jej stanowisku pracy, w sytuacji gdy pracownica ta przedstawia okoliczności mogące sugerować, że ocena ta nie zawierała konkretnej analizy, uwzględniającej jej indywidualną sytuację, a tym samym pozwalające domniemywać istnienie dyskryminacji bezpośredniej ze względu na płeć w rozumieniu dyrektywy 2006/54, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

Obowiązkiem strony pozwanej jest wówczas udowodnienie, że taka ocena zagrożeń faktycznie obejmowała taką konkretną analizę i że w konsekwencji nie doszło do naruszenia zasady niedyskryminacji.

(¹) Dz.U. C 121 z 18.4.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla – Węgry) – OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt / Teréz Ilyés, Emil Kiss

(Sprawa C-51/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Nieuczciwe warunki umowne – Dyrektywa 93/13/EWG – Zakres stosowania – Artykuł 1 ust. 2 – Obowiązujące przepisy ustawowe lub wykonawcze – Artykuł 3 ust. 1 – Pojęcie „warunków umowy, które nie były indywidualnie negocjowane” – Warunek wprowadzony do umowy po jej zawarciu w wyniku działania ustawodawcy krajowego – Artykuł 4 ust. 2 – Prosty i zrozumiały język, w jakim został wyrażony warunek – Artykuł 6 ust. 1 – Badanie z urzędu przez sąd krajowy nieuczciwego charakteru warunku umownego – Umowa kredytu denominowanego w walucie obcej zawarta między przedsiębiorcą a konsumentem)

(2018/C 408/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Strony powodowe: OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt

Strony pozwane: Teréz Ilyés, Emil Kiss

Sentencja

- 1) Zawarte w art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich pojęcie „warunków umowy, które nie były indywidualnie negocjowane” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono w szczególności warunek umowy zmieniony obowiązującym przepisem ustawowym prawa krajowego, przyjętym po zawarciu umowy z konsumentem, w celu zastąpienia nieważnego warunku znajdującego się w tej umowie.
- 2) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że zakres zastosowania tej dyrektywy nie obejmuje warunków odzwierciedlających obowiązujące przepisy prawa krajowego, wprowadzonych po zawarciu umowy kredytu z konsumentem i mających na celu zastąpienie nieważnego warunku tej umowy, poprzez wprowadzenie urzędowego kursu wymiany ustalonego przez narodowy bank węgierski. Jednakże warunek dotyczący ryzyka kursowego, taki jak będący przedmiotem postępowania głównego, nie jest wyłączony z tego zakresu zastosowania na podstawie owego przepisu.
- 3) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że wymóg, zgodnie z którym warunki umowy powinny być wyrażone prostym i zrozumiałym językiem, zobowiązuje instytucje finansowe do dostarczenia kredytobiorcom informacji wystarczających do podjęcia przez nich świadomych i rozważnych decyzji. W tym względzie wymóg ów oznacza, że warunek dotyczący ryzyka kursowego musi zostać zrozumiany przez konsumenta zarówno w aspekcie formalnym i gramatycznym, jak i w odniesieniu do jego konkretnego zakresu, tak aby właściwie poinformowany oraz dostatecznie uważny i rozsądny przeciętny konsument mógł nie tylko dowiedzieć się o możliwości spadku wartości waluty krajowej względem waluty obcej, w której kredyt był denominowany, ale również oszacować – potencjalnie istotne – konsekwencje ekonomiczne takiego warunku dla swoich zobowiązań finansowych.
- 4) Artykuł 4 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że wymaga on, aby prosty i zrozumiały język warunków umowy podlegał ocenie z odniesieniem, w momencie zawarcia umowy, do wszelkich okoliczności związanych z zawarciem umowy, a także do wszystkich pozostałych warunków umowy, niezależnie od okoliczności, że niektóre z tych warunków zostały uznane za nieuczciwe lub mogą być nieuczciwe i później z tego względu uznane za nieważne przez ustawodawcę krajowego.
- 5) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy jest zobowiązany ocenić z urzędu, zamiast konsumenta jako strony powodowej, potencjalnie nieuczciwy charakter warunku umownego, w sytuacji gdy sąd ten dysponuje elementami stanu faktycznego i prawnego, które są niezbędne w tym celu.

(¹) Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato / Wind Tre SpA, dawniej Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, dawniej Vodafone Omnitel NV (C-55/17)

(Sprawy połączone C-54/17 i C-55/17) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2005/29/WE – Nieuczciwe praktyki handlowe – Artykuł 3 ust. 4 – Zakres stosowania – Artykuły 5, 8 i 9 – Agresywne praktyki handlowe – Załącznik I pkt 29 – Agresywne praktyki handlowe w każdych okolicznościach – Niezamówiona dostawa – Dyrektywa 2002/21/WE – Dyrektywa 2002/22/WE – Usługi telekomunikacyjne – Sprzedaż kart SIM (Subscriber Identity Module – moduł identyfikacji abonenta) zawierających określone uprzednio zainstalowane i aktywowane usługi – Brak uprzedniego poinformowania konsumentów]

(2018/C 408/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Strony przeciwne: Wind Tre SpA, dawniej Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, dawniej Vodafone Omnitel NV (C-55/17)

przy udziale: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-54/17), Altroconsumo, Vito Rizzo (C-54/17), Telecom Italia SpA

Sentencja

- 1) Pojęcie „niezamówionej dostawy” w rozumieniu pkt 29 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że – z zastrzeżeniem weryfikacji, jakich winien dokonać sąd odsyłający – obejmuje ono zachowania takie jak zachowania sporne w postępowaniach głównych, polegające na sprzedaży przez operatorów telekomunikacji kart SIM (Subscriber Identity Module – moduł identyfikacji abonenta), na których uprzednio zostały zainstalowane i aktywowane pewne usługi, takie jak dostęp do Internetu i poczta głosowa, bez uprzedniego i adekwatnego poinformowania konsumenta o takim uprzednim zainstalowaniu i aktywowaniu ani o koszcie tych usług.
- 2) Artykuł 3 ust. 4 dyrektywy 2005/29 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego zachowanie stanowiące niezamówioną dostawę w rozumieniu pkt 29 załącznika I do dyrektywy 2005/29, takie jak zachowanie sporne w postępowaniach głównych, należy oceniać w świetle przepisów wspomnianej dyrektywy, z tym skutkiem, że zgodnie z tym uregulowaniem krajowy organ regulacyjny w rozumieniu dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), zmienionej dyrektywą 2009/140/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r., nie jest właściwy dla nałożenia kary za takie zachowanie.

(¹) Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – IR / JQ

(Sprawa C-68/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Równość traktowania – Działalność zawodowa prowadzona w kościołach lub innych organizacjach, których etyka jest oparta na religii lub przekonaniach – Wymagania zawodowe – Działanie w dobrej wierze i lojalność wobec etyki kościoła lub organizacji – Pojęcie – Odmienne traktowanie ze względu na religię lub przekonania – Zwolnienie pracownika wyznania katolickiego wykonującego funkcje kierownicze ze względu na drugie małżeństwo cywilne zawarte po rozwodzie)

(2018/C 408/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IR

Strona pozwana: JQ

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że:
- po pierwsze, zarządzające szpitalem mającym formę prawną spółki kapitałowej prawa prywatnego Kościół lub inna organizacja, których etyka jest oparta na religii lub przekonaniach, nie mogą nałożyć na swoich zajmujących stanowiska kierownicze pracowników wymogów działania w dobrej wierze i lojalności wobec tej etyki, które to wymogi są odmienne w zależności od wyznania lub braku wyznania tych pracowników, bez możliwości poddania tej decyzji, w konkretnym wypadku, skutecznej kontroli sądowej, wymagającej zapewnienia, że spełniono kryteria wskazane w art. 4 ust. 2 tej dyrektywy, oraz
  - po drugie, odmienne traktowanie w zakresie wymogów działania w dobrej wierze i lojalności wobec wspomnianej etyki pracowników zajmujących stanowiska kierownicze w zależności od ich wyznania lub braku wyznania jest zgodne ze wspomnianą dyrektywą, jedynie gdy w świetle charakteru danej działalności zawodowej lub kontekstu, w jakim jest ona wykonywana, religia lub przekonania stanowią podstawowy, zgodny z prawem i uzasadniony wymóg zawodowy w świetle etyki danego Kościoła lub danej organizacji, zgodny z zasadą proporcjonalności, co powinien zbadać sąd krajowy.
- 2) Sąd krajowy rozpatrujący spór między dwoma stronami prywatnymi, gdy nie może dokonać wykładni mającego zastosowanie prawa krajowego w sposób zgodny z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2000/78, ma obowiązek zapewnienia, w ramach przysługujących mu kompetencji, ochrony prawnej wynikającej dla podmiotów prawa z ogólnych zasad prawa Unii, takich jak zasada niedyskryminacji ze względu na religię lub przekonania, obecnie określona w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także zagwarantowania pełnej skuteczności praw wynikających z tych zasad, w razie potrzeby poprzez odstąpienie od stosowania wszelkiego niezgodnego z nimi przepisu prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București – Rumunia) – Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, dawniej Gamesa Wind România SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-69/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Prawo do odliczenia – Nabycia dokonane przez podatnika uznanego za nieaktywnego przez organ podatkowy – Odmowa prawa do odliczenia – Zasady proporcjonalności i neutralności VAT]

(2018/C 408/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, dawniej Gamesa Wind România SRL

Druga strona postępowania: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienioną dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., a zwłaszcza jej art. 213, 214 i 273, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które zezwala organowi podatkowemu na odmowę podatnikowi, który dokonywał nabycia w trakcie okresu, w jakim jego numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej był unieważniony z powodu braku złożenia deklaracji podatkowych, prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej dotyczącego tego nabycia za pośrednictwem deklaracji podatku od wartości dodanej złożonych – lub faktur wystawionych – po reaktywowaniu jego numeru identyfikacyjnego, z tego tylko powodu, że dokonywanie tego nabycia miało miejsce w trakcie okresu dezaktywacji, podczas gdy zostały spełnione wymogi materialne, a prawo do odliczenia nie jest podnoszone w sposób stanowiący oszustwo lub nadużycie.

(¹) Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. – Koninklijke Philips NV, Philips France SAS / Komisja Europejska

(Sprawa C-98/17 P) (¹)

(Odwołanie – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek czipów do kart – Sieć kontaktów dwustronnych – Wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych – Ograniczenie konkurencji „ze względu na cel” – Jednolite i ciągłe naruszenie – Udział w naruszeniu i wiedza jednego z uczestników części kontaktów dwustronnych o innych kontaktach dwustronnych – Kontrola sądowa)

(2018/C 408/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Koninklijke Philips NV, Philips France SAS (przedstawiciele: J.K. de Pree, A.M. ter Haar i T.M. Snoep, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, A. Dawes i J. Norris-Usher, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Koninklijke Philips NV i Philips France SAS zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 121 z 18.4.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. – Infineon Technologies AG / Komisja Europejska

(Sprawa C-99/17 P) (¹)

(Odwołanie – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek czipów do kart – Sieć kontaktów dwustronnych – Wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych – Podważenie autentyczności dowodów – Prawo do obrony – Ograniczenie konkurencji ze „względu na cel” – Jednolite i ciągłe naruszenie – Kontrola sądowa – Nieograniczone prawo orzekania – Zakres – Obliczanie kwoty grzywny)

(2018/C 408/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Infineon Technologies AG (przedstawiciele: M. Dreher, T. Lübbig i M. Klusmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, A. Dawes i J. Norris-Usher, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 grudnia 2016 r., Infineon Technologies/Komisja (T-758/14, niepublikowany, EU:T:2016:737) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd oddalił podniesione pomocniczo żądanie Infineon Technologies AG mające na celu obniżenie kwoty grzywny nałożonej na nią przez Komisję Europejską.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Sprawa zostaje przekazana Sądowi do ponownego rozpoznania celem wydania rozstrzygnięcia, w świetle zarzutu szóstego, w przedmiocie żądania obniżenia kwoty grzywny nałożonej na Infineon Technologies AG.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 168 z 29.5.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena – Hiszpania) – Bankia SA / Juan Carlos Mari Merino, Juan Pérez Gavilán, María Concepción Mari Merino

(Sprawa C-109/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2005/29/WE – Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów – Umowy kredytu hipotecznego – Postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką – Ponowne oszacowanie wartości nieruchomości przed jej sprzedażą w drodze licytacji – Ważność tytułu egzekucyjnego – Artykuł 11 – Odpowiednie i skuteczne środki zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych – Obowiązujący sąd krajowy zakaz badania, czy doszło do nieuczciwych praktyk handlowych – Brak możliwości zawieszenia postępowania w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką – Artykuły 2 i 10 – Kodeks dobrych praktyk bankowych – Brak prawnie wiążącego charakteru tego kodeksu)

(2018/C 408/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bankia SA

Strona pozwana: Juan Carlos Mari Merino, Juan Pérez Gavilán, María Concepción Mari Merino

Sentencja

- 1) Artykuł 11 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że nie są z nim sprzeczne przepisy krajowe, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zakazują sądowi, przed którym toczy się postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, badania z urzędu lub na wniosek strony ważności tytułu egzekucyjnego pod względem tego, czy doszło do nieuczciwych praktyk handlowych a, w każdym razie, które zakazują sądowi właściwemu w zakresie rozstrzygnięcia co do istoty, czy doszło do takich praktyk, zastosowania środków tymczasowych, takich jak zawieszenie postępowania w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką.

- 2) Artykuł 11 dyrektywy 2005/29 należy interpretować w ten sposób, że nie są z nim sprzeczne przepisy krajowe, zgodnie z którymi kodeks postępowania taki jak te, o których mowa w art. 10 tej dyrektywy, nie posiada prawnie wiążącego charakteru.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 22.5.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2018 r. – Królestwo Hiszpanii / Komisja Europejska

(Sprawa C-114/17 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Pomoc państwa – Telewizja cyfrowa – Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (wspólnota autonomiczna Kastylii-La Mancha, Hiszpania) – Subwencje na rzecz operatorów platform cyfrowej telewizji naziemnej – Decyzja uznająca środki pomocowe za częściowo niezgodne z rynkiem wewnętrznym – Pojęcie „pomocy państwa” – Korzyść – Usługa w ogólnym interesie gospodarczym – Definicja – Zakres uznania państw członkowskich]

(2018/C 408/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. J. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, B. Stromsky i P. Němečková, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – postępowanie karne przeciwko Van Gennip BVBA, Antoniusowi Johannesowi Marii ten Velde, Original BVBA, Antoniusowi Corneliusowi Ignatiusowi Marii van der Schootowi

(Sprawa C-137/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywy 2006/123/WE, 2007/23/WE i 2013/29/UE – Wprowadzanie do obrotu wyrobów pirotechnicznych – Swobodny przepływ wyrobów pirotechnicznych spełniających wymogi tych dyrektyw – Uregulowanie krajowe przewidujące ograniczenia składowania i sprzedaży rzeczonych wyrobów – Sankcje karne – System podwójnego zezwolenia – Dyrektywa 98/34/WE – Pojęcie „przepisu technicznego”)

(2018/C 408/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w głównym postępowaniu karnym

Van Gennip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA, Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot

Sentencja

- 1) Zasadę swobodnego przepływu wyrobów pirotechnicznych, przewidzianą w szczególności w art. 6 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/23/WE z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, zakazującemu posiadania lub wykorzystywania przez konsumentów oraz sprzedaży na ich rzecz sztucznych ogni o zawartości materiałów pirotechnicznych wyższej niż 1 kilogram, o ile uregulowanie to jest odpowiednie do zagwarantowania porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz nie wykracza ono poza to, co jest niezbędne do ochrony owych podstawowych interesów, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Artykuł 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, uzależniającemu składowanie wyrobów pirotechnicznych zgodnych z dyrektywą 2007/23 i przeznaczonych na sprzedaż detaliczną od uzyskania podwójnego zezwolenia, a mianowicie federalnego zezwolenia dotyczącego materiałów wybuchowych oraz regionalnego pozwolenia w zakresie ochrony środowiska, o ile wszystkie warunki określone w art. 10 ust. 2 owej dyrektywy są spełnione, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.
- 3) Artykuł 20 dyrektywy 2007/23 oraz art. 1 ust. 5 dyrektywy 2006/123 należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą wprowadzić sankcje karne, pod warunkiem że w odniesieniu do dyrektywy 2007/23 – sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz że co się tyczy dyrektywy 2006/123, krajowe przepisy prawa karnego nie powodują obejścia przepisów tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 178 z 6.6.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias / Komisja Europejska

(Sprawa C-172/17 P) (¹)

[Odwołanie – Klauzule arbitrażowe – Umowa Pokemon zawarta w ramach siódmego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) – Koszty kwalifikowalne – Decyzja Komisji Europejskiej – Obowiązek zwrotu wypłaconych kwot – Żądanie wzajemne]

(2018/C 408/21)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (przedstawiciel: S. Paliou, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i A. Kyratsou, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 168 z 29.5.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias / Komisja Europejska

(Sprawa C-173/17 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Klauzule arbitrażowe – Umowa Doc@Hand zawarta w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2002–2006) – Koszty kwalifikowalne – Decyzja Komisji Europejskiej – Obowiązek zwrotu wypłaconych kwot – Żądanie wzajemne]

(2018/C 408/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (przedstawiciel: S. Paliou, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i A. Kyratsou, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 29.5.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – X / Belastingdienst/Toeslagen

(Sprawa C-175/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w zakresie azylu i ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2005/85/WE – Artykuł 39 – Dyrektywa 2008/115/WE – Artykuł 13 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 18, art. 19 ust. 2 i art. 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Zasada non-refoulement – Decyzja o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i o zobowiązaniu do powrotu – Uregulowanie krajowe przewidujące drugą instancję sądową – Skutek zawieszający z mocy prawa nadany wyłącznie środkowi zaskarżenia wniesionemu do sądu pierwszej instancji]

(2018/C 408/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Belastingdienst/Toeslagen

Sentencja

Artykuł 39 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich oraz art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z art. 18, art. 19 ust. 2 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje apelację od wyroku wydanego w pierwszej instancji, utrzymującego w mocy decyzję o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i o zobowiązaniu do powrotu, lecz nie nadaje temu środkowi zaskarżenia skutku zawieszającego z mocy prawa, nawet jeśli zainteresowany powołuje się na poważne ryzyko naruszenia zasady non-refoulement

(¹) Dz.U. C 178 z 6.6.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polska) – Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej / Mariusz Wawrzosek

(Sprawa C-176/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13 WE – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Dyrektywa 2008/48 WE – Postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty na podstawie weksla własnego, który zabezpiecza zobowiązania wynikające z umowy kredytu konsumenckiego)

(2018/C 408/24)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej

Strona pozwana: Mariusz Wawrzosek

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, pozwalającym na wydanie nakazu zapłaty opartego na wekslu własnym, który stanowi gwarancję wiarytelności powstałej z umowy kredytu konsumenckiego, w sytuacji gdy sąd rozpoznający pozew o wydanie nakazu zapłaty nie jest uprawniony do zbadania potencjalnie nieuczciwego charakteru warunków tej umowy, jeżeli sposób wykonania prawa do wniesienia zarzutów od takiego nakazu nie pozwala na zapewnienie przestrzegania praw, które konsument opiera na tej dyrektywie.

(¹) Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – X, Y / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-180/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w zakresie azylu i ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 – Dyrektywa 2008/115/WE – Artykuł 13 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 18, art. 19 ust. 2 i art. 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Zasada non-refoulement – Decyzja o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i o zobowiązaniu do powrotu – Uregulowanie krajowe przewidujące drugą instancję sądową – Skutek zawieszający z mocy prawa nadany wyłącznie środkowi zaskarżenia wniesionemu do sądu pierwszej instancji]

(2018/C 408/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, Y

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sentencja

Artykuł 46 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej oraz art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z art. 18, art. 19 ust. 2 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje apelację od wyroku wydanego w pierwszej instancji, utrzymującego w mocy decyzję o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i o zobowiązaniu do powrotu, lecz nie nadaje temu środkowi zaskarżenia skutku zawieszającego z mocy prawa, nawet jeśli zainteresowany powołuje się na poważne ryzyko naruszenia zasady non-refoulement.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 26.6.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Alexander Mölk / Valentina Mölk

(Sprawa C-214/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Protokół haski o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych – Artykuł 4 ust. 3 – Żądanie ustalenia świadczenia alimentacyjnego wniesione przez wierzyciela alimentacyjnego przed właściwym organem państwa miejsca zwykłego pobytu dłużnika – Prawomocne orzeczenie – Późniejsze żądanie wniesione przez dłużnika przed tym samym organem, mające na celu obniżenie wysokości ustalonego świadczenia alimentacyjnego – Stawiennictwo wierzyciela – Ustalenie prawa właściwego)

(2018/C 408/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alexander Mölk

Strona pozwana: Valentina Mölk

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 3 protokołu haskiego z dnia 23 listopada 2007 r. o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych, zatwierdzonego w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2009/941/WE z dnia 30 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że z sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której podlegające zapłacie świadczenia alimentacyjne zostały ustalone prawomocnym orzeczeniem na żądanie wierzyciela i, na mocy tego art. 4 ust. 3, zgodnie z wyznaczonym na podstawie tego postanowienia prawem miejsca organu orzekającego w sprawie, nie wynika, by prawu temu podlegało późniejsze żądanie mające na celu obniżenie wysokości tych świadczeń alimentacyjnych wniesione przez dłużnika do sądów państwa jego zwykłego miejsca pobytu przeciwko wierzycielowi.
- 2) Artykuł 4 ust. 3 protokołu haskiego z dnia 23 listopada 2007 r. należy interpretować w ten sposób, że wierzyciel nie „wytacza powództwa” w rozumieniu tego przepisu przed właściwym organem państwa, w którym dłużnik ma miejsce zwykłego pobytu, gdy wchodzi w spór w rozumieniu art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych w ramach wszczętego przez tego dłużnika przed tym organem postępowania, wnosząc o oddalenie żądania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 28.8.2017.

Wyrok Trybunału (dziewięta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Českých Budějovicích – Republika Czeska) – Česká pojišťovna a.s. / WCZ, spol. s.r.o.

(Sprawa C-287/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Prawo spółek – Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Dyrektywa 2011/7/UE – Artykuł 6 ust. 1 i 3 – Zwrot kosztów odzyskiwania wierzytelności – Koszty wynikające z wezwań kierowanych z powodu opóźnień w płatnościach dłużnika)

(2018/C 408/27)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Okresní soud v Českých Budějovicích

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Česká pojišťovna a.s.

Strona pozwana: WCZ, spol. s.r.o.

Sentencja

Artykuł 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/WE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on wierzycielowi dochodzącemu zwrotu kosztów wynikających z wezwań skierowanych do dłużnika z powodu opóźnień w płatnościach prawo do uzyskania z tego tytułu – oprócz ryczałtowej kwoty 40 EUR przewidzianej w ust. 1 tego artykułu – również rozsądnej rekompensaty w rozumieniu ust. 3 tego artykułu za tę część kosztów, która przekracza kwotę ryczałtową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Helga Löber / Barclays Bank plc

(Sprawa C-304/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych – Jurysdykcja szczególna – Artykuł 5 pkt 3 – Jurysdykcja w przypadku odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego – Miejsce, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę – Konsument zamieszkały w jednym państwie członkowskim, który kupił za pośrednictwem banku z siedzibą w tym samym państwie członkowskim papiery wartościowe wyemitowane przez bank mający siedzibę w innym państwie członkowskim – Jurysdykcja do rozpoznania powództwa wytoczonego przez konsumenta z tytułu odpowiedzialności deliktowej rzonego banku]

(2018/C 408/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Helga Löber

Strona pozwana: Barclays Bank plc

Sentencja

Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że – w sytuacji takiej jak zaistniała w sporze stanowiącym przedmiot postępowania głównego, w której inwestor wytacza powództwo z tytułu odpowiedzialności deliktowej przeciwko bankowi, który wyemitował certyfikat, w który powód zainwestował, z powodu prospektu emisyjnego sporządzonego dla tego certyfikatu – sądy miejsca zamieszkania tego inwestora są, jako sądy miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę w rozumieniu przywołanego przepisu, właściwe dla rozpoznania rzonego powództwa, w sytuacji gdy podnoszona szkoda polega na stracie finansowej występującej bezpośrednio na należącym do tego inwestora koncie bankowym w banku mającym siedzibę w okręgu jurysdykcyjnym owych sądów, a pozostałe szczególne okoliczności sprawy również współprzyczyniają się do przyznania jurysdykcji owym sądom.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamm – Niemcy) – Surjit Singh Bedi / Bundesrepublik Deutschland; Bundesrepublik Deutschland in Prozessstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland

(Sprawa C-312/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy – Artykuł 2 ust. 2 – Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność – Układ zbiorowy w sprawie zabezpieczenia społecznego – Zasiłek pomostowy wypłacany byłym pracownikom cywilnym sprzymierzonych sił zbrojnych w Niemczech – Ustanie wypłaty tego zasiłku z chwilą spełnienia przez zainteresowanego warunków nabycia prawa do wcześniejszej emerytury dla osób niepełnosprawnych z ustawowego systemu ubezpieczenia emerytalnego)

(2018/C 408/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Hamm

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Surjit Singh Bedi

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland; Bundesrepublik Deutschland in Prozessstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że w sprawie takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym przepis ten stoi na przeszkodzie uregulowaniom układu zbiorowego, które przewidują ustanie wypłaty zasiłku pomostowego, przyznanego pracownikowi, który stracił pracę, w celu zapewnienia godziwego dochodu aż do momentu nabycia przez niego prawa do emerytury z ustawowego systemu ubezpieczenia emerytalnego, z chwilą gdy ów pracownik zacznie spełniać kryteria nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tego systemu przeznaczanej dla osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności

(¹) Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – Starman AS / Tarbijakaitseamet

(Sprawa C-332/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Artykuł 21 – Umowy zawierane z konsumentami – Komunikowanie się za pomocą telefonu – Praktyka podmiotu świadczącego usługi telefoniczne polegająca na proponowaniu klientom, którzy zawarli już z tym podmiotem umowę, skróconego numeru obsługi serwisowej podlegającego wyższej taryfie niż taryfa podstawowa)

(2018/C 408/30)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Starman AS

Strona przeciwna: Tarbijakaitseamet

Sentencja

Artykuł 21 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby w sytuacji gdy przedsiębiorca udostępnił wszystkim swoim klientom jeden lub kilka skróconych numerów telefonicznych podlegających wyższej taryfie niż taryfa podstawowa, konsumenci, którzy zawarli już umowę z tym przedsiębiorcą, płacili więcej niż taryfa podstawowa, jeżeli kontaktują się oni z tym przedsiębiorcą przez telefon w przedmiocie tej umowy.

(¹) Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Fremoluc NV / Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) i in.

(Sprawa C-343/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swobody podstawowe – Artykuły 21, 45, 49 i 63 TFUE – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuły 22 i 24 – Przysługujące agencji publicznej prawo pierwokupu dotyczące gruntów znajdujących się na jej terytorialnym obszarze działania i związane z budową mieszkań socjalnych – Mieszkania przyznawane w drodze pierwszeństwa osobom prywatnym wykazującym „silną więź społeczną, gospodarczą, społeczno-kulturową” z częścią terytorium odpowiadającą wspomnianemu terytorialnemu obszarowi działania – Sytuacja, w której wszystkie okoliczności ograniczają się do jednego państwa członkowskiego – Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(2018/C 408/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fremoluc NV

Strona pozwana: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, i in.

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem z dnia 19 maja 2017 r. przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (niderlandzkojęzyczny sąd pierwszej instancji w Brukseli, Belgia) jest niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Shajin Ahmed / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sprawa C-369/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Granice, azyl i imigracja – Status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2011/95/UE – Artykuł 17 – Wykluczenie z możliwości otrzymania ochrony uzupełniającej – Podstawy – Skazanie za poważne przestępstwo – Określenie powagi przestępstwa na podstawie kary grożącej za jego popełnienie zgodnie z prawem krajowym – Dopuszczalność – Konieczność indywidualnej oceny)

(2018/C 408/32)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Shajin Ahmed

Strona pozwana: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Sentencja

Artykuł 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że nie są z nim zgodne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których uznaje się, że osoba występująca o udzielenie ochrony uzupełniającej „popełniła poważne przestępstwo” w rozumieniu tej dyrektywy, które może wykluczyć możliwość otrzymania przez nią tej ochrony, wyłącznie na podstawie kary, jaką dane przestępstwo jest zagrożone zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego. Do właściwego organu lub sądu krajowego rozstrzygającego w przedmiocie wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej należy dokonanie oceny powagi rozpatrywanego czynu zabronionego w drodze pełnej analizy wszystkich okoliczności danego konkretnego przypadku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 z 4.9.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland – Niderlandy) – Vision Research Europe BV / Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Sprawa C-372/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna taryfa celna – Pozycje taryfowe – Klasyfikacja towarów – Kamera wyposażona w pamięć nietrwałą, w związku z czym przy wyłączeniu kamery lub wykonywaniu nowych zdjęć dochodzi do utraty wcześniej zarejestrowanych zdjęć – Nomenklatura scalona – Podpozycje 8525 80 19 i 8525 80 30 – Uwagi wyjaśniające – Wykładnia – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 113/2014 – Wykładnia – Ważność]

(2018/C 408/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Holland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vision Research Europe BV

Strona przeciwna: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Sentencja

Podpozycję 8525 80 30 Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że podpozycja ta obejmuje kamerę taką jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, która może wykonywać dużą liczbę zdjęć na sekundę i zachowywać je w wewnętrznej pamięci nietrwałej, z której są one usuwane, gdy kamera jest wyłączana, i że rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 113/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej, w zakresie, w jakim ma ono w drodze analogii zastosowanie do towarów posiadających cechy tej kamery, jest nieważne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 września 2018 r. – Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Agria Beteiligungsgesellschaft mbH, Star Agro Analyse und Handels GmbH / Komisja Europejska

(Sprawa C-373/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Konkurencja – Odrzucenie skargi przez Komisję Europejską – Brak interesu Unii Europejskiej)

(2018/C 408/34)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszące odwołanie: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Agria Beteiligungsgesellschaft mbH, Star Agro Analyse und Handels GmbH (przedstawiciele: P. Graczyk, adwokat i W. Ročlawski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Szczodrowski i A. Dawes, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o. i Agria Beteiligungsgesellschaft mbH zostają obciążone, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Star Agro Analyse und Handels GmbH pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – EOS KSI Slovensko s.r.o. / Ján Danko, Margita Danková

(Sprawa C-448/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Umowy zawierane z konsumentami – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki umowne – Artykuł 4 ust. 2 i art. 5 – Obowiązek wyrażenia warunków umownych prostym i zrozumiałym językiem – Artykuł 7 – Wszczynianie postępowań sądowych przez osoby lub organizacje mające uzasadniony interes w ochronie konsumentów przeciwko stosowaniu nieuczciwych warunków umownych – Uregulowanie krajowe uzależniające możliwość przystąpienia przez stowarzyszenie ochrony konsumentów do postępowania w charakterze interwenienta od zgody konsumenta – Kredyt konsumencki – Dyrektywa 87/102/EWG – Artykuł 4 ust. 2 – Obowiązek podania w umowie sporządzonej na piśmie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania – Umowa zawierająca jedynie równanie matematyczne stanowiące wzór na obliczenie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, przy braku danych niezbędnych do przeprowadzenia tego obliczenia)

(2018/C 408/35)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Strona pozwana: Ján Danko, Margita Danková

Przy udziale: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w związku z zasadą równoważności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które nie zezwala organizacji ochrony konsumentów na przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta, w interesie konsumenta, w postępowaniu w sprawie nakazu zapłaty dotyczącego indywidualnego konsumenta oraz na wniesienie sprzeciwu od takiego nakazu w braku zakwestionowania go przez danego konsumenta, w wypadku gdy to uregulowanie faktycznie poddaje interwencje stowarzyszeń ochrony konsumentów w sporach objętych zakresem prawa Unii mniej korzystnym warunkom niż warunki mające zastosowanie do sporów z zakresu wyłącznie prawa wewnętrznego, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.
- 2) Dyrektywę 93/13 należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, takiego jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które, mimo że przewiduje kontrolę nieuczciwego charakteru warunków zawartych w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem na etapie wydania nakazu zapłaty wobec konsumenta, to po pierwsze, nadaje urzędnikowi administracji sądu, niemającemu statusu sędziego, kompetencje do wydania tego nakazu zapłaty, a po drugie, ustanawia termin piętnastu dni na wniesienie sprzeciwu i wymaga, by sprzeciw był uzasadniony pod względem merytorycznym, w wypadku gdy taka kontrola z urzędu nie jest przewidziana na etapie wykonania danego nakazu, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.
- 3) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy w umowie kredytu konsumenckiego, po pierwsze, nie podano rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, a jedynie matematyczne równanie stanowiące wzór na obliczenie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, przy czym nie podano danych niezbędnych do przeprowadzenia tego obliczenia, a po drugie, nie wskazano stopy oprocentowania, okoliczność taka ma decydujące znaczenie w ramach badania przez właściwy sąd krajowy, czy warunek umowny dotyczący kosztu kredytu jest wyrażony prostym i zrozumiałym językiem w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 382 z 13.11.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trento – Włochy) – Chiara Motter / Provincia autonoma di Trento

(Sprawa C-466/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Sektor publiczny – Nauczyciele szkół średnich – Włączenie pracowników zatrudnionych na czas określony do korpusu służby cywilnej w drodze procedury naboru na podstawie kwalifikacji – Ustalenie stażu pracy – Zaliczenie tylko części okresów służby odbywanej w ramach umów o pracę na czas określony)

(2018/C 408/36)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Trento

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Chiara Motter

Strona pozwana: Provincia autonoma di Trento

Sentencja

Wykładni klauzuli 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony z dnia 18 marca 1999 r., zawartego w załączniku do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy dokonywać w ten sposób, że co do zasady nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w celu zakwalifikowania pracownika do określonej grupy zaszerogowania płacowego w związku z jego zatrudnieniem jako urzędnika służby cywilnej na podstawie kwalifikacji pozwala zaliczać w całości nie więcej niż cztery lata służby pełnionej przez tego pracownika na podstawie umów o pracę na czas określony, a dalsze lata służby pozwala zaliczać tylko częściowo, w proporcji dwóch trzecich.

(¹) Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Köln – Niemcy) – Postępowanie wszczęte przez Josefa Baumgartnera

(Sprawa C-513/17) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport – Transport drogowy – Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 – Artykuł 19 ust. 2 akapit pierwszy – Kara administracyjna w związku z naruszeniem popełnionym na terytorium państwa członkowskiego siedziby przedsiębiorstwa, nałożona przez właściwe organy innego państwa członkowskiego, w którym stwierdzono to naruszenie]

(2018/C 408/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Josef Baumgartner

przy udziale: Bundesamt für Güterverkehr, Staatsanwaltschaft Köln

Sentencja

Artykuł 19 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 należy interpretować w ten sposób, że upoważnia ono bezpośrednio właściwe organy państwa członkowskiego do nałożenia kary na przedsiębiorstwo lub na osobę z kierownictwa przedsiębiorstwa za naruszenie tego rozporządzenia stwierdzone na terytorium tego państwa, za które nie nałożono jeszcze kary, nawet jeśli to naruszenie zostało popełnione na terytorium innego państwa członkowskiego, w którym to państwie przedsiębiorstwo to ma swoją siedzibę.

(¹) Dz.U. C 382 z 13.11.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Stefan Rudigier / Salzburger Verkehrsverbund GmbH

(Sprawa C-518/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Usługi publiczne w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego – Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007: – Artykuł 5 ust. 1 – Udzielanie zamówień na świadczenie usług publicznych – Artykuł 7 ust. 2 – Obowiązek publikacji określonych informacji najpóźniej rok przed wszczęciem postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – Konsekwencje braku ogłoszenia – Unieważnienie przetargu – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 27 ust. 1 – Artykuł 47 ust. 1 – Dyrektywa 2014/25/UE – Artykuł 45 ust. 1 – Artykuł 66 ust. 1 – Ogłoszenie o zamówieniu]

(2018/C 408/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stefan Rudigier

Druga strona postępowania: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 należy interpretować w ten sposób, że:

- przewidziany w nim obowiązek wstępnego ogłoszenia informacyjnego ma zastosowanie do zamówień na usługi publicznego transportu autobusowego, które są co do zasady udzielane zgodnie z procedurami przewidzianymi przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE lub przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającą dyrektywę 2004/17/WE;
- naruszenie tego obowiązku wstępnego ogłoszenia informacyjnego nie powoduje unieważnienia danego przetargu, o ile są przestrzegane zasady równoważności, skuteczności i równego traktowania, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 20.11.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – 2M-Locatel A/S / Skatteministeriet

(Sprawa C-555/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 – Unia celna i Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja taryfowa – Nomenklatura scalona – Podpozycje 8528 71 13 i 8528 71 90 – Urządzenie umożliwiające odbieranie, dekodowanie i przetwarzanie sygnałów telewizyjnych transmitowanych na żywo przez Internet)

(2018/C 408/39)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: 2M-Locatel A/S

Strona przeciwna: Skatteministeriet

Sentencja

Nomenklaturę scaloną, zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienioną rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że urządzenia umożliwiające odbieranie, dekodowanie i przetwarzanie sygnału telewizyjnego transmitowanego na żywo przez Internet, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, należy zaklasyfikować do podpozycji CN 8528 71 90, pod warunkiem że nie zawierają tunera wideo lub „TV tunera”, co podlega zweryfikowaniu przez sąd krajowy.

(¹) Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Dirk Harms i in. / Vueling Airlines SA

(Sprawa C-601/17) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 8 ust. 1 – Zwrot ceny biletu w przypadku odwołania lotu – Prowizja pobrana przez osobę działającą w charakterze pośrednika między pasażerem a przewoźnikiem lotniczym przy zakupie biletu – Włączenie]

(2018/C 408/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms, Emma-Matilda Harms

Strona pozwana: Vueling Airlines SA

Sentencja

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, a w szczególności jego art. 8 ust. 1 lit. a), należy interpretować w ten sposób, że cena biletu, którą należy uwzględnić w celu określenia kwoty zwrotu należnej od przewoźnika lotniczego pasażerowi w przypadku odwołania lotu, obejmuje różnicę między kwotą zapłaconą przez tego pasażera a kwotą otrzymaną przez tego przewoźnika lotniczego, która to różnica odpowiada prowizji otrzymanej przez osobę działającą w charakterze pośrednika między nimi, chyba że prowizja ta została określona bez wiedzy tego przewoźnika lotniczego, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko Emilowi Milewowi

(Sprawa C-310/18 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Domniemanie niewinności – Publiczne wypowiedzi o winie – Środki prawne – Postępowanie w sprawie kontroli zgodności z prawem tymczasowego aresztowania]

(2018/C 408/41)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Emil Milev

Sentencja

Artykuł 3 i art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemanie niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie wydaniu wstępnych decyzji o charakterze procesowym, takich jak wydane przez organ sądowy postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania, które opierają się na podejrzeniu lub obciążającym materiale dowodowym, pod warunkiem, że decyzje te nie przedstawiają osoby tymczasowo aresztowanej jako winnej. Dyrektywa ta nie reguluje natomiast przesłanek wydawania postanowień o zastosowaniu tymczasowego aresztowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 268 z 30.7.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 września 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Irlandia) – Hampshire County Council / C. E., N.E.

(Sprawy połączone C-325/18 PPU i C-375/18 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Urowadzenie dziecka za granicę – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 11 – Wniosek o powrót – Konwencja haska z dnia 25 października 1980 r. – Wniosek o stwierdzenie wykonalności – Środek odwoławczy – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Termin złożenia odwołania – Postanowienie w sprawie stwierdzenia wykonalności – Wykonanie przed doręczeniem postanowienia)

(2018/C 408/42)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hampshire County Council

Strona pozwana: C.E., N.E

Przy udziale: Child and Family Agency, Attorney General

Sentencja

- 1) Przepisy ogólne rozdziału III rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy zarzucane jest bezprawne uprowadzenie dzieci, w przyjmującym państwie członkowskim można zgodnie z tymi przepisami ogólnymi stwierdzić wykonalność orzeczenia sądu państwa członkowskiego, w którym miały one zwykły pobyt, nakazującego ich powrót i będącego konsekwencją orzeczenia dotyczącego odpowiedzialności rodzicielskiej.
- 2) Artykuł 33 ust. 1 rozporządzenia nr 2201/2003 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej, jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, stoi on na przeszkodzie wykonaniu orzeczenia sądu państwa członkowskiego nakazującego oddanie dzieci pod opiekę państwa oraz ich powrót, którego wykonalność została stwierdzona na wezwany państwie członkowskim, przed doręczeniem zainteresowanym rodzicom postanowienia w sprawie stwierdzenia wykonalności tego orzeczenia. Artykuł 33 ust. 5 rozporządzenia nr 2201/2003 należy interpretować w ten sposób, że określony w tym przepisie termin do wniesienia środka odwoławczego nie może zostać przedłużony przez sąd rozpatrujący sprawę.
- 3) Rozporządzenie nr 2201/2003 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej, jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, nie stoi ono na przeszkodzie przyjęciu przez sąd państwa członkowskiego środków zabezpieczających w postaci nakazu, którego adresatem jest organ publiczny innego państwa członkowskiego, zakazującego wszczęcia lub dalszego prowadzenia przez ten organ przed sądami tego innego państwa członkowskiego postępowania w przedmiocie adopcji przebywających w tym państwie dzieci.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 16.7.2018.
Dz.U. C 268 z 30.7.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court – Irlandia) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych przeciwko R O

(Sprawa C-327/18 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Podstawy odmowy wykonania – Artykuł 50 TUE – Nakaz wydany przez organy sądowe państwa członkowskiego, które wszczęło procedurę wystąpienia z Unii Europejskiej – Brak pewności co do systemu prawnego mającego zastosowanie w stosunkach pomiędzy tym państwem a Unią w konsekwencji wystąpienia)

(2018/C 408/43)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

R O

Sentencja

Wykładni art. 50 TUE należy dokonać w ten sposób, że sam fakt notyfikacji przez państwo członkowskie jego zamiaru wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z tym postanowieniem nie skutkuje tym, że w wypadku wydania przez wspomniane państwo członkowskie europejskiego nakazu aresztowania wobec określonej osoby wykonujące nakaz państwo członkowskie powinno odmówić wykonania tego europejskiego nakazu aresztowania lub zawiesić jego wykonanie w oczekiwaniu na większą jasność co do systemu prawnego, który będzie obowiązywać w wydającym nakaz państwie członkowskim po jego wystąpieniu z Unii Europejskiej. Jeżeli nie istnieją poważne i sprawdzone podstawy, aby uznać, że w konsekwencji wystąpienia przez wydające nakaz państwo członkowskie z Unii Europejskiej osoba, której dotyczy rzeczony europejski nakaz aresztowania, będzie narażona na ryzyko pozbawienia jej praw uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., wykonujące nakaz państwo członkowskie nie może odmówić wykonania tego właśnie europejskiego nakazu aresztowania dopóty, dopóki wydające nakaz państwo członkowskie pozostaje członkiem Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 349 z 16.7.2018.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 września 2018 r. – Holistic Innovation Institute, SLU / Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych

(Sprawa C-241/17 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Projekty finansowane przez Unię Europejską w dziedzinie badań – Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego (2007-2013) – Projekty Inachus i ZONESEC – Decyzja w sprawie odmowy uczestnictwa skarżącego – Skarga o stwierdzenie nieważności oraz odpowiedzialności]

(2018/C 408/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Holistic Innovation Institute, SLU (przedstawiciele: J.J. Marín López, abogado)

Druga strona postępowania: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (przedstawiciele): S. Payan-Lagrou, V. Canetti, pełnomocnicy, wspierani przez J. Rivas Andrésa, abogado)

Sentencja

1. Odwołanie zostaje w częściowo odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne i częściowo oddalone jako oczywiście bezzasadne.
2. Holistic Innovation Institute SLU zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. – Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon / Komisja Europejska

(Sprawa C-539/17 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) – Umowa o udzielenie dotacji – Koszty niekwalifikowalne – Decyzja w sprawie odzyskania środków przez Komisję Europejską – Skarga beneficjenta przed Sądem Unii Europejskiej na podstawie art. 272 TFUE – Odwołanie oczywiście bezzasadne]

(2018/C 408/45)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (przedstawiciele: K. Damis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Kyratsou i R. Lyal, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne.
- 2) Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 374 z 6.11.2017.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 7 listopada 2017 r. w sprawie T-363/17, Ccc Event Management GmbH / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 10 stycznia 2018 r. przez Ccc Event Management GmbH

(Sprawa C-23/18 P)

(2018/C 408/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ccc Event Management GmbH (przedstawiciel: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Postanowieniem z dnia 13 września 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w części odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i w części oddalił je jako oczywiście bezzasadne oraz obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 25 kwietnia 2018 r. w sprawie T-213/17, Romantik Hotels & Restaurants AG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 21 czerwca 2018 r. przez Romantik Hotels & Restaurants AG

(Sprawa C-411/18 P)

(2018/C 408/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Romantik Hotels & Restaurants AG (przedstawiciele: S. Hofmann, W. Göpfert, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Hotel Preidlhof GmbH

Postanowieniem z dnia 3 października 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dziesiąta izba) w części odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne, a w części oddalił jako oczywiście bezzasadne i nakazał wnoszącej odwołanie pokrycie własnych kosztów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 9 lipca 2018 r. – WA / Münchener Hypothekenbank eG

(Sprawa C-448/18)

(2018/C 408/48)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WA.

Strona pozwana: Münchener Hypothekenbank eG.

Postanowieniem Trybunału z dnia 6 września 2018 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgerichts Linz (Austria) w dniu 17 lipca 2018 r. – DS / Porsche Inter Auto GmbH & Co KG

(Sprawa C-466/18)

(2018/C 408/49)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Linz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DS

Strona pozwana: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że niedopuszczalne jest wyposażenie pojazdu w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007, w ramach którego zawór recyrkulacji spalin, zatem część mająca potencjalny wpływ na emisję zanieczyszczeń jest tak skonstruowana, że szybkość recyrkulacji spalin, zatem część spalin, która zostaje cofnięta, jest tak ustawiona, że zawór recyrkulacji spalin gwarantuje tryb o niskiej emisji szkodliwych substancji tylko pomiędzy 15 a 33 stopniami Celsjusza i tylko poniżej 1 000 metrów wysokości, a poza tym zakresem temperatur w przebiegu 10 stopni Celsjusza i ponad 1 000 metrów wysokości przy przebiegu 250 metrów wysokości zostaje liniowo zmniejszony do 0, zatem dochodzi do wzrostu emisji NOx ponad wartości graniczne wynikające z rozporządzenia nr 715/2007?
- 2) Czy dla oceny pytania pierwszego ma znaczenie, czy wyposażenie pojazdu wskazane w pytaniu pierwszym jest konieczne w celu ochrony silnika przed uszkodzeniem?
- 3) Czy dla oceny pytania drugiego ponadto ma znaczenie, czy część silnika, która ma być chroniona przed uszkodzeniem jest zaworem recyrkulacji spalin?
- 4) Czy dla oceny pytania pierwszego ma znaczenie, czy wyposażenie pojazdu wskazane w pytaniu pierwszym zostało wbudowane w trakcie produkcji pojazdu lub czy przedstawione w pytaniu pierwszym ustawienie recyrkulacji spalin ma zostać dokonane w pojeździe jako naprawa w rozumieniu art. 3 ust. 2 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji⁽²⁾?
- 5) Czy art. 3 ust. 6 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji należy interpretować w ten sposób, że jeżeli została zawarta umowa sprzedaży pojazdu, na podstawie której jest świadczony pojazd odpowiadający wymogom ustawowym (unijnym) i w pojeździe wbudowana jest logika przełączania (Umschaltlogik), zatem ustawienie, w ramach którego, gdy pojazd jest eksploatowany, znajduje się w trybie 1, a gdy oprogramowanie rozpozna test, a zatem eksploatację pojazdu w ramach NEDC [nowego europejskiego cyklu jezdnego („New European Drive Cycle”)], pojazd pozostaje w trybie 1 (NEDC), jeżeli jednak oprogramowanie rozpozna, że pojazd porusza się poza tolerancją NEDC (odchylenia od profilu prędkości o +/- 2 km/h bądź +/- 1s) pojazd przechodzi w tryb 0 (tryb jazdy), w którym zawór recyrkulacji spalin jest tak ustawiony, że dopuszczalne wartości wynikające z rozporządzenia nr 715/2007 nie mogą już zostać zachowane, przy czym to ustawienie następuje w tak krótkim czasie, że w efekcie pojazd porusza się prawie wyłącznie w trybie 0, nie stanowi to braku zgodności z umową o nikłym znaczeniu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 171, 2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 171, 1999, s. 12.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 7 czerwca 2018 r. w sprawie T-72/17, Gabriele Schmid/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 6 sierpnia 2018 r. przez Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark

(Sprawa C-514/18 P)

(2018/C 408/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (przedstawiciele: I. Hödl, Rechtsanwältin, S. Schoeller, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Garbiele Schmid, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału:

- a) o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu (dziewiąta izba) z dnia 7 czerwca 2018 r. w sprawie T-72/17 w zakresie, w jakim Sąd uwzględnił główny zarzut skargi i stwierdził nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 grudnia 2016 r. (sprawa R 1768/2015-4), oraz o wydanie orzeczenia w sprawie; posiłkowo
- b) o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu (dziewiąta izba) z dnia 7 czerwca 2018 r. w sprawie T-72/17 w zakresie, w jakim Sąd uwzględnił główny zarzut skargi i stwierdził nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 grudnia 2016 r. (sprawa R 1768/2015-4), oraz o przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- c) o obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji, Gabriele Schmid, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie zaskarża wyrok Sądu (dziewiąta izba) z dnia 7 czerwca 2018 r. w sprawie T-72/17, EU:T:2018:335, mającej za przedmiot skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 grudnia 2016 r. (sprawa R 1768/2015-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku towarowego między G. Schmid a Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, ponieważ wyrok ten naruszył art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ (obecnie art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001).

Odwołanie opiera się na dwóch zarzutach: naruszenia art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001) i art. 15 ust. 2 nr 207/2009 (obecnie art. 18 ust. [2] rozporządzenia 2017/1001).

Poprzez zarzut pierwszy, dzielący się na cztery części, wnosząca odwołanie podnosi konkretnie błędną ocenę: chronionego oznaczenia geograficznego, które zostało zarejestrowane jako indywidualny znak towarowy zgodnie z jego główną funkcją; wymogu dotyczącego tożsamości producenta; braku orzecznictwa dotyczącego funkcji wyznacznika jakości w odniesieniu do indywidualnych znaków towarowych jako znaków jakości, które zawierają chronione oznaczenia geograficzne; a także używania znaku towarowego przez członków licencjodawcy.

Poprzez zarzut drugi wnosząca odwołanie podnosi błędne zastosowanie art. 15 ust. 2 nr 207/2009 (obecnie art. 18 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001) zwłaszcza w odniesieniu do dokonanej przez Sąd oceny kwestii dozwolonego używania unijnego znaku towarowego przez osoby trzecie, mianowicie stowarzyszenie składające się ze swoich członków, i przypisania tego używania właścicielowi znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 6 sierpnia 2018 r. – QE/ Sun Express Deutschland GmbH

(Sprawa C-516/18)

(2018/C 408/51)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: QE

Strona pozwana: Sun Express Deutschland GmbH

Postanowieniem Trybunału z dnia 22 sierpnia 2018 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 2 sierpnia 2018 r. – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX / Conseil des ministres

(Sprawa C-520/18)

(2018/C 408/52)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX

Strona pozwana: Conseil des ministres

Inny uczestnik postępowania: Child Focus

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE⁽¹⁾ w związku z prawem do bezpieczeństwa zagwarantowanym w art. 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawem do ochrony danych osobowych zagwarantowanym w art. 7, 8 i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, przewidującemu dla operatorów i dostawców usług łączności elektronicznej powszechny obowiązek przechowywania wszystkich danych o ruchu i lokalizacji w rozumieniu dyrektywy 2002/58/WE, generowanych lub przetwarzanych w ramach świadczenia tych usług, które to uregulowanie ma na celu nie tylko dochodzenie, wykrywanie i karanie poważnych przestępstw, ale także zapewnienie bezpieczeństwa narodowego, obrony terytorium i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobieganie, dochodzenie, wykrywanie i karanie przestępstw innych niż poważne lub zapobieganie niedozwolonemu używaniu systemów łączności elektronicznej lub realizuje inny cel, który jest wymieniony w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679⁽²⁾ i który ponadto jest objęty gwarancjami określonymi w tym uregulowaniu w zakresie przechowywania danych i dostępu do nich?
- 2) Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE w związku z art. 4, 7, 8, 11 i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewiduje spoczywający na operatorach i dostawcach usług łączności elektronicznej powszechny obowiązek przechowywania danych o ruchu i lokalizacji w rozumieniu dyrektywy 2002/58/WE, generowanych lub przetwarzanych przez nich w związku ze świadczeniem tych usług, jeżeli uregulowanie to ma na celu wypełnienie pozytywnych obowiązków nałożonych na organy zgodnie z art. 4 i 8 karty, polegających na ustanowieniu ram prawnych, które umożliwiają skuteczne prowadzenie dochodzenia w sprawach karnych oraz skuteczne zwalczanie wykorzystywania seksualnego małoletnich a także skuteczne zidentyfikowanie sprawcy czynu karalnego nawet w przypadku korzystania ze środków łączności elektronicznej?

- 3) Jeżeli na podstawie odpowiedzi udzielonych na pierwsze lub drugie pytanie prejudycjalne Cour constitutionnelle miałby dojść do wniosku, że zaskarżona ustawa narusza jedno lub więcej obowiązków wynikających z przepisów wskazanych w tych pytaniach, czy mógłby tymczasowo utrzymać w mocy skutki ustawy z dnia 29 maja 2016 r. o gromadzeniu i przechowywaniu danych w sektorze łączności elektronicznej, aby uniknąć niepewności prawa i zapewnić możliwość dalszego wykorzystywania uprzednio zgromadzonych i przechowywanych danych do celów określonych w prawie?

-
- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. 2002, L 201, s. 37).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional
(Hiszpania) w dniu 8 sierpnia 2018 r. – Engie Cartagena S.L. / Ministerio para la Transición Ecológica
(dawniej Ministerio de Industria, Energía y Turismo)**

(Sprawa C-523/18)

(2018/C 408/53)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Engie Cartagena S.L.

Druga strona postępowania: Ministerio para la Transición Ecológica (dawniej Ministerio de Industria, Energía y Turismo)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stanowi obowiązek użyteczności publicznej w rozumieniu art. 3 ust. 2 dyrektyw 2003/54/WE (¹) i 2009/72/WE (²) następujące uregulowanie zawarte w przepisie dodatkowym trzecim Real Decreto-Ley 14/2010 [dekretu królewskiego z mocą ustawy nr 14/2010]

„Finansowanie planów na rzecz oszczędzania energii i efektywności energetycznej na lata 2011, 2012 i 2013”:

„1. Środki pieniężne z systemu energetycznego przeznaczone na finansowanie Plan de acción 2008-2012 [planu działań na lata 2008-2012], przyjętego w drodze Acuerdo de Consejo de Ministros de 8 de julio de 2005, por el que se concretan las medidas del documento de «Estrategia de ahorro y eficiencia energética en España 2004-2012» aprobado por Acuerdo de Consejo de Ministros de 28 de noviembre de 2003 [uchwały Rady Ministrów z dnia 8 lipca 2005 r. w sprawie szczegółowego ustalenia środków, o których mowa w dokumencie zatytułowanym »Strategia na rzecz oszczędzania energii i efektywności energetycznej w Hiszpanii w latach 2004-2012« przyjętego uchwałą Rady Ministrów z dnia 28 listopada 2003 r.], przewidziane na lata 2011 i 2012 w kwocie odpowiednio 270 mln EUR i 250 mln EUR będą pochodzić z wkładów każdego z przedsiębiorstw produkcyjnych obliczonych procentowo w oparciu o poniższą tabelę:

Przedsiębiorstwo	Procent
Endesa Generación S.A.	34,66
Iberdrola Generación S.A.	32,71
GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37
Hidroeléctrica del Cantábrico S.A.	4,38
E.ON Generación S.L.	2,96
AES Cartagena S.R.L.	2,07
Bizkaia Energía S.L.	1,42
Castelhou Energía S.L.	1,58
Nueva Generadora del Sur S.A.	1,62
Bahía de Bizkaia Electricidad S.L.	1,42
Tarragona Power S.L.	0,81
<i>Łącznie</i>	<i>100,00?"</i>

2) Jeżeli rzeczywiście uregulowanie to stanowi obowiązek użyteczności publicznej, to czy zostało ono zdefiniowane w sposób jasny, przejrzysty, niedyskryminacyjny i weryfikowalny?

- (¹) Dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. 2003, L 176, s. 37).
- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. 2009, L 211, s. 55).

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 19 czerwca 2018 r. w sprawie T-408/16, HX / Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 17 sierpnia 2018 r. przez HX

(Sprawa C-540/18 P)

(2018/C 408/54)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Wnoszący odwołanie: HX (przedstawiciel: adwokat St. Koew)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne i zasadne w całości, a także uwzględnienie wszystkich wskazanych w odwołaniu zarzutów;
- stwierdzenie, że zaskarżone orzeczenie Sądu Unii Europejskiej podlega uchyleniu w całości;
- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (piąta izba) z dnia 19 czerwca 2018 r. w sprawie T-408/16, HX/Rada Unii Europejskiej;

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji (WPZiB) 2016/850 zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB, rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/840 dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 (Dz.U. L 141, 2014 r., s. 30), decyzji (WPZiB) 2017/917 zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB (Dz.U. L 139, 2017 r., s. 62) oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/907 w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 (Dz.U. L 139, 2017 r., s. 15) w zakresie, w jakim dotyczą one HX;
- obciążenie Sądu Unii Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą, wydatkami, honorariami i innymi kosztami związanymi z obroną.

Zarzuty i główne argumenty

1. Błąd przy stosowaniu prawa przez Sąd polegający na naruszeniu prawa Unii poprzez przyjęcie, że Rada prawidłowo oparła się na powszechnej znajomości przedsiębiorcy prowadzącego działalność w Syrii, ponieważ to domniemanie jest pozbawione podstawy prawnej i jest nieproporcjonalne w stosunku do zamierzonego w prawie celu.
2. Błąd przy stosowaniu prawa polegający na naruszeniu reguł dowodowych ze względu na brak dowodów dla celów stosowania powyższego domniemania oraz odmowę zastosowania art. 27 ust. 3 i art. 28 ust. 3 decyzji 2013/255, zmienionej decyzją 2015/1836.
3. Błąd przy stosowaniu prawa polegający na naruszeniu reguł procesowych, co narusza interesy strony skarżącej ze względu na nieuwzględnienie nowych dowodów przedłożonych w trybie art. 85 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'instance de Sens
(Francja) w dniu 30 sierpnia 2018 r. – X**

(Sprawa C-562/18)

(2018/C 408/55)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'instance de Sens

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana, Procureur de la République

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej interpretowany w świetle Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych z jednej strony, oraz art. 39 § 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z drugiej strony, pozwalają na pozbawienie danej osoby prawa głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego ze względu na ustanowienie opieki z powodu jej niepełnosprawności umysłowej?
  - 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy prawo europejskie obwarowuje to pozbawienie szczególnymi warunkami, a jeżeli tak, to jakimi?
-

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2018 r. w sprawie T-147/15, Republika Czeska / Komisja, wniesione w dniu 13 września 2018 r. przez Republikę Czeską

(Sprawa C-575/18 P)

(2018/C 408/56)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i O. Serdula, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- oddalenie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję Europejską;
- przekazanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpoznania żądań podniesionych przez Republikę Czeską w jej skardze; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

W zaskarżonym postanowieniu Sąd błędnie uznał, że zaskarżony akt, w szczególności ze względu na brak po stronie Komisji kompetencji do wydawania decyzji w dziedzinie tradycyjnych zasobów własnych, nie jest aktem zaskarżalnym w rozumieniu art. 263 TFUE, co w ocenie Sądu nie stoi w sprzeczności z prawem Republiki Czeskiej do skutecznej ochrony sądowej w rozumieniu art. 47 karty, skoro Republika Czeska miała możliwość warunkowej zapłaty spornej kwoty, wyrażenia zastrzeżeń co do zasadności stanowiska prawnego Komisji oraz oczekiwania na wniesienie przez Komisję skargi na podstawie art. 258 TFUE.

Wnioski Sądu są sprzeczne z art. 263 TFUE w związku z art. 47 karty, ponieważ warunkowa zapłata nie gwarantuje tego, że spór zostanie w przyszłości rozstrzygnięty co do istoty przez Trybunał Sprawiedliwości. Wynika to z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości odnoszącego się do uprawnień dyskrecjonalnych Komisji związanych z postępowaniem o uchybienie zobowiązaniom, z braku jakiegokolwiek przepisu dotyczącego instytucji warunkowej zapłaty, a w szczególności z dotychczasowej praktyki Komisji w tej dziedzinie.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 12 lipca 2018 r. w sprawie T-455/14, Pirelli & C. / Komisja, wniesione w dniu 21 września 2018 r. przez Pirelli & C. SpA

(Sprawa C-611/18 P)

(2018/C 408/57)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Pirelli & C. SpA (przedstawiciele: adwokaci M. Siregusa i G. Rizza)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

Żądania wnoszącego odwołanie

Pirelli wnosi do Trybunału o:

w rozumieniu i dla celów art. 169 § 1 regulaminu postępowania, uchylenie orzeczenia Sądu zawartego w sentencji wyroku z dnia 12 lipca 2018 r. w sprawie T-455/14, Pirelli & C. S.p.A./Komisja, notyfikowanego stronie wnoszącej odwołanie w tym samym dniu poprzez e-Curia;

oraz

w rozumieniu i dla celów art. 170 § 1 regulaminu postępowania, uwzględnienie, bez kierowania sprawy do Sądu, żądań przedstawionych w pierwszej instancji przez Pirelli, mutatis mutandi, z tym samym:

tytułem głównym

- stwierdzenie nieważności decyzji ⁽¹⁾ w części dotyczącej Pirelli, a konkretnie art. 1 pkt 5 lit. d); art. 2 lit. g) i art. 4 w sposób ograniczony do włączenia Pirelli na listę adresatów środka;

tytułem ewentualnym:

- przyznanie Pirelli prawa domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych, w ramach nieograniczonego prawa orzekania na mocy art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾ i art. 261 TFUE;

w przypadku uwzględnienia odwołania wniesionego przez spółkę Prysmian we wszczętym przez nią postępowaniu przed Trybunałem przeciwko wyrokowi Sądu z dnia 12 lipca 2018 r w sprawie T-475/14

- stwierdzenie nieważności decyzji lub zmianę jej art. 2 lit. g) poprzez obniżenie grzywny nałożonej solidarnie na Prysmian i Pirelli;
- w każdym przypadku obciążenie Komisji kosztami postępowania;

w razie nieuchylenia przez Trybunał orzeczenia Sądu zawartego w sentencji wyroku z dnia 12 lipca 2018 r. w sprawie T-455/14 Pirelli & C, Sp.p.A./Komisja – przyznanie Pirelli prawa domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych, w ramach nieograniczonego prawa orzekania na mocy art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i art. 261 TFUE.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Sąd ciężącego na nim obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do stwierdzonego nieistnienia podnoszonego przez skarżącą Pirelli braku uzasadnienia oddalenia przez Komisję szczegółowej argumentacji Pirelli co do braku zastosowania w niniejszej sprawie domniemania decydującego wpływu, a także w odniesieniu do nierównego traktowania przez Komisję polegającego na zastosowaniu jedynie wobec spółki Goldman Sachs metody zwanej metodą „dwojakiej podstawy”

Sąd błędnie określił przedmiot i zakres uzasadnienia, do podania którego Komisja była zobowiązana, nie uznając i nie stwierdzając, że podane przez Komisję uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych przez sądy Unii. Sąd powinien był stwierdzić nieważność decyzji w zakresie dotyczącym strony wnoszącej odwołanie, w zakresie, w jakim omawiany środek nie zawiera wyczerpującego omówieni dokładnych, szczególnych i konkretnych aktów uzasadniających przypisanie Pirelli naruszenia na podstawie domniemania, pomimo przedstawienia przez Pirelli dowodu na okoliczność, iż powiązania ekonomiczne, organizacyjne i prawne ze spółką Prysmian nie wyłączały ani nie ograniczały autonomii spółki zależnej. Ponadto zaskarżony wyrok całkowicie pomija argumentację Pirelli dotyczącą nierównego traktowania jej ze względu na fakt, że Komisja poprzestała na zastosowaniu domniemania decydującego wpływu (Parental Liability Presumption, zwanego dalej „PLP”), zamiast zastosować metodę przypisania implikującą dwojaką podstawę – którą zastosowała jednak do drugiej spółki dominującej Prysmian, Goldman Sachs.

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 48 i 49 karty nicejskiej, a także niewystarczającego i nielogicznego uzasadnienia wyroku w odniesieniu do naruszenia przez Komisję praw podstawowych Pirelli jako osoby prawnej i zasady proporcjonalności

Stanowisko Sądu – zgodnie z którym odpowiedzialność spółki Pirelli określona w drodze domniemania nie jest odpowiedzialnością karną bez winy i za cudze działanie, lecz odpowiedzialnością osobistą „przedsiębiorstwa”, które tworzyła ona wspólnie z Prysmian, będącą jej spółką zależną i bezpośrednim sprawcą naruszenia – jest oparte na nałożeniu na siebie dwóch poziomów analizy, które się jednak nie pokrywają: zastosowania reguł konkurencji wobec przedsiębiorstw i ochrony praw podstawowych osób prawnych, którym postawione zostały zarzuty. Ponadto wyrok całkowicie pomija argument Pirelli dotyczący charakteru PLP jako podwójnego domniemania. W decyzji Komisja domniemywa bowiem, że Pirelli wywierała decydujący wpływ nie tylko na politykę handlową Prysmian, ale też – bez możliwości przedstawienia przez wnoszącą odwołanie dowodu przeciwnego – na poszczególne antykonkurencyjne zachowania spółki zależnej. Pirelli podnosi brak uzasadnienia zaskarżonego wyroku również w odniesieniu do argumentu, że Komisja nie dokonała wyważenia wchodzących w grę interesów, ze szczególnym odniesieniem do PLP, przy uwzględnieniu szczególnych elementów konkretnego przypadku i przestrzegania prawa do obrony, jak jest to wymagane przez orzecznictwo TSUE. Wreszcie, w odpowiedzi na zarzut Pirelli, zgodnie z którym zastosowanie PLP w stosunku do niej w decyzji nie było proporcjonalne w rozumieniu art. 5 ust. 4 TUE do realizacji celów polegających na zapewnieniu większej gwarancji rzeczywistej zapłaty kary i umożliwieniu nałożenia wyższej kwoty grzywny w celu odstraszenia, Sąd powołał się na wcześniejsze orzecznictwo, które nie ma znaczenia dla niniejszej sprawy.

Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasad odpowiedzialności solidarnej, i równego traktowania oraz braku logiki w uzasadnieniu w odniesieniu do błędnej oceny zastosowania wobec Pirelli zasady odpowiedzialności solidarnej ze spółką Prysmian dla potrzeb zapłaty grzywny, a także braku uzasadnienia wyroku, jeżeli chodzi o nieprzyznanie Pirelli prawa domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych

Chociaż Pirelli została zobowiązana – podobnie jak Prysmian – do zapłaty całości kwoty grzywny nałożonej na nie w decyzji, sytuacja wnoszącej odwołanie jest diametralnie różna niż sytuacja jej dawnej spółki zależnej, którą decyzji wyraźnie wskazuje jako bezpośredniego sprawcę naruszenia. Jak słusznie – lecz w sposób wewnętrznie sprzeczny – zostało przyznane w wyroku, Pirelli została przypisana odpowiedzialność o charakterze czysto pochodnym i akcesoryjnym, która wobec tego jest zależna od odpowiedzialności Prysmian. Komisja powinna była złagodzić nielogiczne i nieproporcjonalne skutki karne swojej zniekształconej wizji prerogatyw Pirelli jako spółki w pełni kontrolującej i zaniechać wiązania jej solidarnym zobowiązaniem do zapłaty kary lub zobowiązać ją do tego jedynie w odniesieniu do części kary nałożonej na Prysmian, lub przynajmniej przyznać Pirelli prawo domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych. Sąd nie tylko nie przedstawił uzasadnia dotyczącego zarzutu Pirelli co do niezastosowania tego prawa, ale także naruszył zasady odpowiedzialności solidarnej, proporcjonalności i równego traktowania.

Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w odniesieniu do oddalenia wniosku o prawo domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych, zawartego przez Pirelli w żądaniach skargi do Sądu

Zgodnie z przywołanymi postanowieniami, w zakres uprawnień Sądu wchodzi nie tylko prawo zmiany kwoty kary nałożonej przez Komisję, ale również prawo zmiany sposobu zapłaty i egzekwowania kary. Orzecznictwo przywołane w zaskarżonym wyroku – zgodnie z którym uprawnienia Komisja w zakresie nakładania kar nie obejmują możliwości określenia odpowiednich kwot grzywien dla dłużników solidarnych w ich wzajemnych stosunkach – nie ma znaczenia dla oceny odmiennej kwestii podniesionej przez Pirelli, która w efekcie została przez Sąd pominięta, dotyczącej uprawnienia – przysługującego Komisji i Sądowi w ramach sądowej kontroli jej decyzji – do przyznania spółce mającej pełną kontrolę i ukaranej solidarnie prawa domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych. Wspomniane prawo w istocie nie dotyczy wewnętrznych stosunków pomiędzy dłużnikami solidarnymi, lecz obowiązku, który ma każdy z nich, oddzielnie, w stosunku do Komisji (tzw. stosunki zewnętrzne).

⁽¹⁾ Decyzja Komisji Europejskiej C(2014) 2139 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2014 r. (sprawa AT.39610 – kable elektryczne).

⁽²⁾ Rozporządzeni Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 1, s. 167).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – GABO:mi/Komisja

(Sprawa T-10/16) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa – Szósty i siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2002-2006 i 2007-2013) – Pisma w sprawie zwrotu części przyznanych subwencji – Nota obciążeniowa – Potrącenie wierzytelności – Dostosowanie skargi – Dopuszczalność – Kwalifikowalność wydatków – Fundusze przetrzymywane na rachunku powierniczym – Obowiązek wpisy kosztów w ksiąg rachunkowych wykonawcy – Zgodność z zasadami księgowości stosowanych w państwie, w którym wykonawca ma siedzibę – Bezpieczeństwo prawne – Uzasadnione oczekiwania – Skuteczne zarządzanie – Przejrzystość – Prawo do bycia wysłuchanym – Proporcjonalność]

(2018/C 408/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Monachium, Niemcy)
(przedstawiciele: adwokaci M. Ahlhaus i C. Mayer)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo S. Delaude, S. Lejeune i M. Siekierzyńska, a następnie S. Delaude, i M. Siekierzyńska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Z jednej strony żądanie oparte na art. 272 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieistnienia wierzytelności, o której mowa w dwóch pismach informacyjnych z dnia 2 grudnia 2015 r. i w nocie obciążeniowej z dnia 2 grudnia 2015 r. dotyczącej wierzytelności w kwocie 1 770 417, 29 EUR oraz, z drugiej strony, żądania opartego na art. 263 TFUE i zmierzającego do stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie potrącenia zawartych w siedmiu pismach z dnia 16 i 21 grudnia 2015 r., 14 stycznia 2016, 26 kwietnia 2016 i z dnia 3 maja 2016 r. mających na celu potrącenie z każdej odpowiedniej płatności domniemanego długu skarżącej wynikającego z noty obciążeniowej i pism informacyjnych.

Sentencja

- 1) Wierzytelność Komisji Europejskiej względem GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG, o której mowa w nocie obciążeniowej nr 3241514917 z dnia 2 grudnia 2015 oraz w dwóch pismach informacyjnych z dnia 2 grudnia 2015 r. jest pozbawiona podstaw w zakresie dotyczącym zadeklarowanych wydatków odnośnie do „budżetu ogólnego na przejazdy i spotkania” jak również zryczałtowane dodatki z tego tytułu.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Szwecja / Komisja**(Sprawa T-260/16) ⁽¹⁾****(EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Pomoc bezpośrednia niezwiązana z wielkością produkcji – Kontrole na miejscu – Teledetekcja – Ocena czynników ryzyka – Środki zaradcze, które powinno podjąć dane państwo członkowskie – Oszacowanie szkody finansowej – Proporcjonalność)**

(2018/C 408/59)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: początkowo L. Swedenborg, A. Falk, N. Otte Widgren, C. Meyer-Seitz i U. Persson, a następnie L. Swedenborg, A. Falk, i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i J. Vlácil, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające w pierwszej kolejności do stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2016, L 75, s. 16) w zakresie, w jakim dotyczy ona przyznanej Królestwu Szwecji pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji w łącznej kwocie 8 811 286,44 EUR w odniesieniu do roku składania wniosków 2013, a posilkowo do obniżenia wysokości wyłączonej z finansowania pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji do kwoty 1 022 259,46 EUR.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy wypłaconej Królestwu Szwecji pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji w łącznej kwocie 8 811 286,44 EUR w odniesieniu do roku składania wniosków 2013.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Królestwo Szwecji.
- 3) Republika Czeska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Amicus Therapeutics UK i Amicus Therapeutics/EMA**(Sprawa T-33/17) ⁽¹⁾**

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty znajdujące się w posiadaniu EMA zawierające informacje przedłożone przez skarżące w ramach wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Galafold – Decyzja w sprawie przyznania osobie trzeciej dostęp do dokumentu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych – Brak ogólnego domniemania poufności]

(2018/C 408/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Amicus Therapeutics UK Ltd (Gerrards Cross, Zjednoczone Królestwo) oraz Amicus Therapeutics, Inc. (Cranbury, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: L. Tsang, J. Mulryne, Solicitors, oraz F. Campbell, Barrister)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (przedstawiciele: N. Rampal Olmedo, S. Marino, A. Spina, A. Rusanov oraz T. Jabłoński, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności wydanej przez EMA decyzji ASK-22072 z dnia 14 grudnia 2016 r. przyznającej osobie trzeciej, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s.43) dostępu do dokumentu zawierającego informacje przedłożone przez skarżące w ramach wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Galafold.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Amicus Therapeutics UK Ltd i Amicus Therapeutics, Inc zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2018 r. – Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte / ACER**(Sprawa T-123/17) ⁽¹⁾**

(Energia – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Oddalenie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta – Interes bezpośredni i aktualny po zakończeniu postępowania – Obowiązek uzasadniania – Prawo do bycia wysłuchanym)

(2018/C 408/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: B. Rajal, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (przedstawiciele: P. Martinet i E. Tremmel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji odwoławczej ACER z dnia 17 lutego 2017 r., oddalającej wniosek skarżącej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta w sprawie A-001-2017 (ujednolicona).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona..
- 2) Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER), w tym koszty postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.
- 3) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2018 r. – Mondi / ACER

(Sprawa T-146/17) ⁽¹⁾

(Energia – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Oddalenie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta – Interes bezpośredni i aktualny po zakończeniu postępowania – Prawo do bycia wysłuchanym)

(2018/C 408/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mondi AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: B. Rajal, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (przedstawiciele: P. Martinet i E. Tremmel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji odwoławczej ACER z dnia 17 lutego 2017 r., oddalającej wniosek skarżącej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta w sprawie A-001-2017 (ujednolicona).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona..
- 2) Mondi AG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER).
- 3) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – EM Research Organization / EUIPO – Christoph Fischer i in. (EM)

(Sprawa T-180/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy EM – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowody przedstawione po raz pierwszy przed Sądem}

(2018/C 408/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EM Research Organization, Inc. (Okinawa, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci J. Liesegang, M. Jost i N. Lang)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO były również, interwenienci przed Sądem: Christoph Fischer GmbH (Stephanskirchen, Niemcy), Ole Weinkath (Hünxe-Drevenack, Niemcy), Multikraft Produktions- und Handels GmbH (Pichl/Wels, Austria), Phytodor AG (Buochs, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, J. Rosenhäger, K. Lochner i M. Peters)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 stycznia 2017 r. (sprawa R 2442/2015-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Christoph Fischer, Ole Weinkath, Multikraft Produktions- und Handel i Phytodor, z jednej strony, a EM Research Organization, z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) EM Research Organization, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 22.5.2017.

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Novartis / EUIPO – Chiesi Farmaceutici (AKANTO)

(Sprawa T-182/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego AKANTO – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy KANTOS – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 408/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat L. Junquera Lara)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo P. Duarte Guimarães i J. Ivanauskas, następnie J. Ivanauskas i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Chiesi Farmaceutici SpA (Parma, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan, P. Péters i F. Folmer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 stycznia 2017 r. (sprawa R 531/2016-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Chiesi Farmaceutici a Novartis.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Novartis AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 161 z 22.5.2017.

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Portugalia / Komisja

(Sprawa T-233/17) (¹)

(EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Portugalię – Płatności bezpośrednie – Program POSEI – Przekroczenie pułapów – Opóźnienia w płatnościach – Artykuł 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 885/2006 – Podwójna korekta finansowa – Prawo do obrony – Proporcjonalność)

(2018/C 408/65)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida i P. Estêvão pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, D. Bianchi i B. Rechen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2017) 766 final z dnia 14 stycznia 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim wyłącza z finansowania Unii wydatki zgłoszone przez Republikę Portugalską w ramach programu „POSEI – Szczególny system dostaw” oraz „Płatności bezpośrednich za rok gospodarczy 2010”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Gugler / EUIPO – Gugler France (GUGLER)(Sprawa T-238/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy GUGLER – Wcześniejsza krajowa firma Gugler France – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd}

(2018/C 408/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alexander Gugler (Maxdorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M.C. Simon)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo P. Sipos, następnie A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Gugler France (Besançon, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Grolée)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 stycznia 2017 r. (sprawa R 1008/2016 1), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Gugler France a A. Guglerem,

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 31 stycznia 2017 r. (sprawa R 1008/2016 1).
- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Alexandra Guglera.
- 3) Gugler France pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)(Sprawa T-328/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BBQLOUMI – Wcześniejszy słowny wspólny unijny znak towarowy HALLOUMI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 408/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: S. Malynicz, QC, V. Marsland, solicitor, i S. Baran, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Rajh, D. Walicka i D. Gája, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat D. Dimitrova)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 marca 2017 r. (sprawa R 497/2016-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi a M. J. Dairies.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – Cypr / EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Sprawa T-384/17) (¹)

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BBQLOUMI – Wcześniejszy słowny znak certyfikujący Zjednoczonego Królestwa HALLOUMI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 408/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciele: S. Malynicz, QC, V. Marsland, solicitor, i S. Baran, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Rajh, D. Walicka i D. Gája, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat D. Dimitrova)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 kwietnia 2017 r. (sprawa R 496/2016-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Republiką Cypryjską a M. J. Dairies.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Cypryjska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Wyrok Sądu z dnia 25 września 2018 r. – MedisanaEUIPO (happy life)**(Sprawa T-457/18) ⁽¹⁾****{Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego happy life – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}**

(2018/C 408/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Medisana AG (Neuss, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Bühling i D. Graetsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Söder i D. Walicka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 maja 2017 r. (sprawa R 1965/2016-4), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego happy life jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Medisana AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2018 r. – Ghost – Corporate Management / EUIPO (Dry Zone)**(Sprawa T-488/17) ⁽¹⁾****{Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Dry Zone – Termin do wniesienia skargi – Przekroczenie terminu – Niedopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej – Artykuł 60 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 68 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej – Obowiązek rzetelności i staranności – Uzasadnione oczekiwania}**

(2018/C 408/70)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Ghost – Corporate Management SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat S. de Barros Araújo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 czerwca 2017 r. (sprawa R 683/2017-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Dry Zone jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Ghost – Corporate Management SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.17.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2018 r. – Maico Holding / EUIPO – Eico (Eico)

(Sprawa T-668/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Eico – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy MAICO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 408/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maico Holding GmbH (Villingen-Schwenningen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Krüger i D. Deckers)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Eico A/S (Brønderslev, Dania) (przedstawiciel: adwokat A. Skov)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lipca 2017 r. (sprawa R 2089/2016-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Maico Holding a Eico.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Maico Holding GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 382 z 13.11. 2017.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2018 r. – XI / Komisja

(Sprawa T-528/18)

(2018/C 408/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: XI (przedstawiciel: adwokat N. Lhoëst)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 maja 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącej w zakresie w jakim zawiera ona dane medyczne;

- zasądzenie od Komisji zadośćuczynienia szacowanego ex aequo et bono na 5 000 EUR tytułem naprawienia doznanej krzywdy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 8 Europejskiej konwencji praw człowieka oraz naruszenia obowiązku dobrej administracji i staranności, w zakresie w jakim decyzja oddalająca zażalenie strony skarżącej ujawniła dane medyczne, które w dodatku były oczywiście błędne.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2018 r. – Rumunia / Komisja

(Sprawa T-530/18)

(2018/C 408/73)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: C. Canțăr, E. Gane, C. Florescu, O. Ichim, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW): a) w całości w zakresie, w jakim dotyczy podśrodka 1a (kwota 45 532 000,96 EUR dotycząca lat 2014, 2015 i 2016); b) w całości w zakresie, w jakim dotyczy podśrodków 3a, 5a, 3b, 4b (kwota 45 532 000, 96 EUR dotycząca lat 2014, 2015 i 2016) oraz – tytułem ewentualnym – częściowo w odniesieniu do okresu przed dniem 19 września 2015 r. (kwota 21 315 857,50 EUR);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego wykorzystania uprawnienia Komisji do wyłączenia kwot z finansowania Unii Europejskiej

- Poprzez zastosowanie korekt określonych w decyzji 2018/873 Komisja wykonała swoje uprawnienie w sposób niewłaściwy, z naruszeniem art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013, a także z naruszeniem zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady pewności prawa.
- Zaskarżona decyzja narusza art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013, ponieważ instytucja Unii w następstwie dyskusji prowadzonych z władzami rumuńskimi zatwierdziła w drodze decyzji zmianę krajowego programu rozwoju obszarów wiejskich (KPROW), wyrażając zgodę co do środków zawartych w KPROW, a także co do metod dotyczących płatności dotyczących podśrodków 1a, 3a, 5a, 3b i 4b w ramach środka 215 – Płatności na dobrostan zwierząt. Decyzja zatwierdzająca zmianę KPROW stanowi zobowiązanie prawne i powoduje realizację płatności z budżetu Unii.
- Władze rumuńskie dokonały płatność za aprobatą Komisji. W tej sytuacji decyzja o zastosowaniu korekt jest niezgodna z prawem.

- Rumunia podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ decyzja Komisji o zatwierdzeniu zmiany KPROW spowodowała powstanie uzasadnionego oczekiwania władz rumuńskich i beneficjentów co do prawidłowości metod obliczeń zatwierdzonych przez Komisję. Zasad ta zobowiązuje Komisję do stosowania również do środków 3a, 5a, 3b i 4b korekt od dnia 19 września 2015 r., tak jak zostało to zrobione przez instytucję Unii w odniesieniu do podśrodka 1a.
  - Ponadto Rumunia uważa, że instytucja Unii powinna również przestrzegać tej zasady w odniesieniu do płatności dokonanych po dniu 19 września 2015 r., ponieważ w tym momencie nie mogła nastąpić nowa zmiana KPROW.
  - Zdaniem Rumunii zaskarżona decyzja narusza zasadę pewności prawa ze względu na rozbieżne stanowisko Komisji w odniesieniu do prawidłowości metod obliczeń. W istocie w zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła nieprawidłowości płatności dokonanych na podstawie metod obliczeń wcześniej przez nią zatwierdzonych. Ponadto, pomimo faktu, że władze rumuńskie poprosiły instytucję Unii o wyjaśnienia w sprawie możliwości skorygowania błędów w płatnościach wyrównawczych, zważywszy że zmiana KPROW nie mogła być dokonana po dniu 19 września 2015 r., Komisja nie przedstawiła swojego stanowiska w tym względzie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit drugi traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
- Rumunia podnosi, że instytucja Unii naruszyła obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ w odniesieniu do podśrodka 1a Komisja nie przedstawiła wystarczających i właściwych wyjaśnień w sprawie: swojego zmiennego stanowiska co do napotkanych nieprawidłowości i rodzaju zastosowanej korekty; odrzucenia argumentów i wyjaśnień władz rumuńskich w sprawie zarzucanej nadwyżki; powodu zastosowania przez nią stawki ryczałtowej do stwierdzonych nieprawidłowości nie zaś stawki obliczonej.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2018 r. – Changmao Biochemical Engineering / Komisja

(Sprawa T-541/18)

(2018/C 408/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Chiny) (przedstawiciele: K. Adamantopoulos i P. Billiet, adwokaci)

Strona przeciwna: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia w całości; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu doprowadzenie do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/921⁽¹⁾.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym posługując się metodą państwa analogicznego Komisja nie przedstawiła dostatecznego uzasadnienia oraz popełnia oczywisty błąd w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych, naruszyła zasadę dobrej administracji oraz nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia uznając, że przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem pozostawał podatny na szkodliwy wpływ przywozu po cenach dumpingowych kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, gdyż Komisja nie uwzględniła wyników zdecydowanie największego producenta kwasu winowego w Unii, naruszając art. 11 ust. 2 oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾ oraz art. 11.3 oraz 3.1 porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu 1994 (zwanego dalej „porozumieniem antydumpingowym”).
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w zakresie prawa i okoliczności faktycznych stwierdzając, że szkoda wyrządzona przemysłowi Unii prawdopodobnie wystąpi ponownie, jeżeli unijne środki antydumpingowe względem kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej zostaną zniesione, gdyż zastosowana metoda, po pierwsze, nie jest oparta na zebranych dowodach ale raczej na nieopartych, machinalnych przypuszczeniach i domysłach, a po wtóre, w ogóle nie uwzględnia zachowania Hangzhou Bioking, jednego z głównych producentów kwasu winowego z Chińskiej Republiki Ludowej i największego chińskiego eksportera kwasu winowego do Unii, na którego Unia nie nałożyła żadnego cła antydumpingowego od dnia 20 kwietnia 2012 r. Ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja nie uwzględniła wpływu zmian klimatycznych na produkcję naturalnego kwasu winowego, z naruszeniem art. 11 ust. 2 i art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz art. 11.3 i 3.1 porozumienia antydumpingowego.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja naruszyła istotny wymóg proceduralny w zakresie prawa skarżącej do obrony, naruszając art. 3 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 16 ust. 1, art. 19 ust. 2 i 4, art. 20 ust. 2 i 4 i art. 21 ust. 5 i 7 rozporządzenia 2016/1036 oraz art. 3.1, 5.3, 6.1, 6.1.2, 9.2, 6.4, 6.5.1, 6.6, 6.9 i art. 11.3 porozumienia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/921 z dnia 28 czerwca 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2018, L 164, s. 14).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii (Dz.U. L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2018 r. – Lupu / EUIPO – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)

(Sprawa T-558/18)

(2018/C 408/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Victor Lupu (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat P. A. Acsinte)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Djili DS” – zgłoszenie nr 8 404 551

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie R 2391/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie sprzeciwu wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego (zgłoszenie unijnego znaku towarowego nr 8 404 551) lub unieważnienie rejestracji.

Podniesione zarzuty

- naruszenie art. 1 Protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC) oraz art. 6 EKPC;
- naruszenie zasady 20 ust. 7 lit. a) i c) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- naruszenie art. 53 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w odniesieniu do praw autorskich skarżącego do rysunku opakowania „Djili” zawierającego napis czerwonymi literami na niebieskim opakowaniu z sylwetką papugi i w odniesieniu do prawa skarżącego do używania nazwy handlowej dla towarów w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-17/06 „Celine”, EU:C:2007:497.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2018 r. – YP / Komisja

(Sprawa T-563/18)

(2018/C 408/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: YP (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

Stwierdzenie,

- nieważności decyzji Komisji z dnia 13 listopada 2017 r. o nieprzyznaniu skarżącej awansu do grupy zaszeregowania AD 14;
- obciążenia strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i domniemania niewinności.
  2. Zarzut drugi, naruszenia art. 9 ust. 3 załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.
  3. Zarzut trzeci, naruszenia obowiązku uzasadnienia.
-

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2018 r. – YQ / Komisja**(Sprawa T-570/18)**

(2018/C 408/77)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* YQ (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- Stwierdzenie nieważności decyzji indywidualnej o nieprzedłużeniu wypłacania jej zwrotu kosztów edukacji na jej dziecko od roku szkolnego 2017/2018, podjętej w dniu 15 listopada 2017 r., a wyrażonej po raz pierwszy na rozliczeniu wynagrodzenia za grudzień 2017 r.;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.*

1. Zarzut pierwszy, naruszenia art. 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących zwrotu kosztów leczenia, w zakresie w jakim zmiana interpretacji przez skarżącą naruszała prawa nabyte, uzasadnione oczekiwania pewność prawa i zasadę dobrej administracji.
2. Zarzut drugi, naruszenia praw dziecka, prawa do życia rodzinnego i prawa do edukacji.
3. Zarzut trzeci, naruszenia zasad równego traktowania i niedyskryminacji.
4. Zarzut czwarty, braku faktycznego wyważenia interesów skarżącego i poszanowania zasady proporcjonalności, którym obarczona jest zaskarżona decyzja.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2018 r. – YR/Komisja**(Sprawa T-571/18)**

(2018/C 408/78)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* YR (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności decyzji indywidualnej o nieprzyznaniu zwrotu wydatków na edukację jego dziecka poczynwszy od roku szkolnego 2017/2018, wydanej w dniu 13 listopada 2017 r. i przedstawionej po raz pierwszy w ramach rozliczenia wynagrodzenia za grudzień 2017 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

- Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 3 ust. 1 załącznika VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących zwrotu kosztów leczenia, w zakresie, w jakim zmiana interpretacji przez stronę pozwaną miałyby naruszać prawa nabyte, uzasadnione oczekiwania, pewność prawa i zasadę dobrej administracji.
- Zarzut drugi dotyczący naruszenia praw dziecka, prawa do życia rodzinnego i prawa do nauki.
- Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i zakazu dyskryminacji.
- Zarzut czwarty dotyczący braku skutecznego wyważenia interesów skarżącego oraz nieprzestrzegania zasady proporcjonalności w ramach zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2018 r. – YS / Komisja**(Sprawa T-572/18)**

(2018/C 408/79)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: YS (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji indywidualnej o nieprzyznaniu zwrotu wydatków na edukację na jego dzieci poczynwszy od roku szkolnego 2017/2018, wydanej w dniu 14 listopada 2017 r. i przedstawionej po raz pierwszy w ramach rozliczenia wynagrodzenia za grudzień 2017 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 3 ust. 1 załącznika VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących zwrotu kosztów leczenia, w zakresie, w jakim zmiana interpretacji przez stronę pozwaną miałyby naruszać prawa nabyte, uzasadnione oczekiwania, pewność prawa i zasadę dobrej administracji.
  2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia praw dziecka, prawa do życia rodzinnego i prawa do nauki.
  3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i zakazu dyskryminacji.
  4. Zarzut czwarty dotyczący braku skutecznego wyważenia interesów skarżącego oraz nieprzestrzegania zasady proporcjonalności w ramach zaskarżonej decyzji.
-

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2018 r. – Hickies / EUIPO (Kształt sznurowadła do butów)**(Sprawa T-573/18)**

(2018/C 408/80)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Hickies, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: I. Fowler, solicitor, oraz adwokat J. Schmitt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt sznurowadła do butów) – zgłoszenie nr 16 952 962

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie R 2693/2017-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, jakim oddalono nią odwołanie strony skarżącej w odniesieniu do „sznurowadeł do butów; ozdób do obuwia wykonanych z tworzyw sztucznych; ozdób do obuwia; dodatków do odzieży, artykułów do szycia i ozdobnych artykułów tekstylnych; sprzączek do obuwia; zapieć do obuwia”.
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2018 r. – ND (*) i OE (*) / Komisja**(Sprawa T-581/18)**

(2018/C 408/81)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ND (*), OE (*) (przedstawiciel: adwokat A. Bove)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności;
- co do istoty, stwierdzenie zasadności zawartych w skardze zarzutów i, w konsekwencji, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej doręczonej w dniu 30 lipca 2018 r., na podstawie rozporządzenia Rady nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. lub art. 9 traktatu o Unii Europejskiej, w trybie skargi określonej w art. 263 TFUE, i przekazanie sprawy właściwemu organowi;

(*) Informacje usunięto lub zastąpiono w ramach ochrony danych osobowych i/lub poufności.

- nakazanie wykonania wszystkich określonych w prawie obowiązków w tej dziedzinie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- zastrzeżenie na rzecz strony skarżącej wszelkich praw, roszczeń i czynności.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia Rady nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r.
  2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 9 traktatu o Unii Europejskiej ustanawiającego równe traktowanie wszystkich obywateli Unii, którego nie przestrzegano w niniejszym wypadku.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL